

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. 12. 2018 v Plzni v senátě složeném z jeho předsedy JUDr. Jana Špety a přísedících MVDr. Ivana Lajoše a Mgr. Petra Vágnera

takto:

Obžalovaný mladistvý

Š██████ H██████,
narozený ██████████, k trvalému pobytu přihlášenému na adrese ██████████,
zdržující se na adrese ██████████,

je vinen, že

dne 23. 10. 2015 v přesně nezjištěné době od 11.00 hodin do 12.45 hodin v ████████, ██████████
██████, v bytě č. ████████ kde v uvedené době hlídal čtyři nezletilé děti I. ████████ Ž██████, mezi nimi i nezletilou
poškozenou S██████ Ž██████, narozenou ██████████, v době, kdy v bytě byl s těmito dětmi sám,
nezjištěným způsobem silou velké intenzity, kterou působil z obou směrů na hlavičku nezletilé
poškozené S██████ Ž██████, a to buď současně nebo opakovaně, záměrně této způsobil těžká a
vážná poranění spočívající ve zlomení obou temenních kostí hlavy, víceložiskové pohmoždění
především pravé polokoule mozku, úrazové prokrvácení měkkých obalů mozku a šok z krevní
ztráty, v důsledku kterých byla hospitalizována v bezvědomí s akutním respiračním selháním a
bezprostředně ohrožena na životě a v současné době je umístěna v Dětském centru ████████ s těžkým
psychomotorickým postižením po těžkém kraniocerebrálním poranění a sekundární hypoxemii
v novorozeneckém věku, s postižením zraku a sekundární posttraumatickou epilepsií, kdy nelze
očekávat jakýkoli pokrok ve vývoji motorických, duševních a zrakových funkcí, neboť klinický stav
je ustálený a nelze očekávat jakékoli zlepšení,

tedy

jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

provinění těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 145 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1, 2 zák. č. 218/2003 Sb. k trestnímu opatření odnětí svobody nepodmíněně v trvání **32 (třicet dva) měsíců**.

Podle § 31 odst. 5 zák. č. 218/2003 Sb. za použití § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku vykoná uložené trestní opatření odnětí svobody nepodmíněně **ve věznicích s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný mladistvý povinen zaplatit

- poškozené Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, Roškotova 1225/1, Praha 4 **náhradu škody** ve výši 776 677 Kč
- nezletilé poškozené S ■■■■■ Ž ■■■■■, narozené ■■■■■, zastoupené zákonnou zástupkyní - matkou I ■■■■■ Ž ■■■■■, narozenou ■■■■■, bytem ■■■■■, ■■■■■ **nemajetkovou újmu** ve výši 11 256 835 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se nezletilá poškozená S ■■■■■ Ž ■■■■■, narozená ■■■■■, zastoupená zákonnou zástupkyní - matkou I ■■■■■ Ž ■■■■■, narozenou ■■■■■, bytem ■■■■■, ■■■■■ a poškozená Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, Roškotova 1225/1, Praha 4 odkazují se zbytkem svých nároků na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Plzni v této trestní věci rozhodoval již jednou, a to rozsudkem ze dne 5. 4. 2018 č. j. 2 Tm 5/2017 – 681, kterým uznal obžalovaného mladistvého vinným ze spáchání provinění těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit stejným způsobem, jako je popsán ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku. Tímto rozsudkem byl odsouzen podle § 145 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1, 2 zákona č. 218/2003 Sb. k trestnímu opatření odnětí svobody nepodmíněně v trvání 32 měsíců. Podle § 31 odst. 4 zákona č. 218/2003 Sb. bylo rozhodnuto, že vykoná uložené trestní opatření odnětí svobody nepodmíněně odděleně od ostatních odsouzených ve věznicích nebo ve zvláštních odděleních pro mladistvé. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému mladistvému uložena povinnost zaplatit poškozené Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, Roškotova 1225/1, Praha 4, náhradu škody ve výši 776 677 Kč a nezletilé poškozené S ■■■■■ Ž ■■■■■, nar. ■■■■■, zastoupené zákonnou zástupkyní - matkou I ■■■■■ Ž ■■■■■, narozenou ■■■■■ ■■■■■, bytem ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ nemajetkovou újmu ve výši 11 256 835 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla nezletilá poškozená S ■■■■■ Ž ■■■■■, narozená ■■■■■, zastoupená zákonnou zástupkyní - matkou I ■■■■■ Ž ■■■■■, narozenou ■■■■■, bytem ■■■■■, ■■■■■, odkázána se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních. Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 25. 6. 2018 č. j. 1 Tmo 9/2018 – 717 rozhodl tak, že k odvolání obžalovaného mladistvého Š ■■■■■ H ■■■■■ podle § 259 odst. 1 trestního řádu z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu shora citovaný rozsudek Krajského soudu v Plzni zrušil v celém rozsahu a věc vrátil Krajskému soudu v Plzni k novému projednání a rozhodnutí. Z odůvodnění tohoto usnesení kromě jiného vyplynulo, že odvolací soud se nemohl ztotožnit se zjištěním krajského

soudu, že mladistvý nezjištěným způsobem způsobil zjištěné zranění poškozené záměrně. Toto zjištění nemohl považovat za správné, neboť není dostatečně opodstatněno skutečnostmi vyplývajícími z provedeného dokazování. V důsledku toho se nemohl odvolací soud ztotožnit ani s právním závěrem krajského soudu o zavinění mladistvého, tj. závěrem, že mladistvý závažné zranění hlavičky poškozené způsobil v úmyslu přímém. Tento závěr krajský soud odůvodnil tím, že mladistvý působil nezjištěným způsobem, silou velké intenzity na hlavičku osmnáctidenní poškozené, nemohl mít pro to jiný úmysl, než jí způsobit zjištěná zranění a právě takovým útokem proti její hlavičce chtěl těžká zranění způsobit, o čemž podle něj svědčí i skutečnost, že k útoku použil velkou sílu označenou i pojmem drtivou s tím, že přímý úmysl mladistvého lze tedy dovodit ze způsobu provedení útoku. Tyto úvahy a závěry z nich vyvozené nemohl odvolací soud považovat za úplné a správné. Krajský soud sice správně vyšel z toho, že jednou ze skutečností, z nichž lze usuzovat na zavinění pachatele ve vztahu k následku jeho jednání v podobě újmy na zdraví, je způsob provedení činu, respektive mechanismus použitého násilí. Ten však nesprávně spatřoval pouze v intenzitě působícího násilí ze strany mladistvého vůči hlavičce dítěte. Intenzita působícího násilí sama o sobě ovšem není způsobilá vypovídat o tom, co bylo záměrem, či cílem pachatele. Rozhodné jsou všechny skutečnosti charakterizující způsob provedení činu pachatelem, tj. zejména to, zda útočil cíleně či vědomě proti určité části těla, jakým způsobem útočil, zda k útoku použil nějaké nástroje a jakou intenzitou útok vedl. Vadou je, že těmito okolnostmi se krajský soud nezabýval. Především se krajský soud vůbec nevypořádal s tím, že znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, uvedli, že se nemohl k mechanismu úrazového děje v daném případě jednoznačně vyjádřit. Jako možné alternativy mechanismu vzniku zranění ovšem označil například zalehnutí, zasednutí hlavičky, našlápnutí, popřípadě i nakleknutí na hlavičku dítěte pravděpodobně v poloze hlavy na tvrdé podložce na boku, kdy tupé násilí, síla velké intenzity, působila z obou či více stran. S ohledem na tento závěr znalců je zásadní vadou, že krajský soud v kontextu s obhajobou mladistvého, který neuvedl žádnou tomu odpovídající verzi o tom, jakým způsobem mohlo být zranění poškozené způsobeno, povahu těchto v úvahu přicházejících alternativních mechanismů působícího násilí vůbec nezkoumal z toho hlediska, zda samy o sobě vypovídají o tom, že jde o působení silou cílené, vědomé, tedy že byly mladistvým použity záměrně. Jinak řečeno, nevypořádal se s tím, zda jde o mechanismy svědčící nutně pouze o úmyslném jednání mladistvého, či zda není vyloučen ani závěr o jednání nedbalostním. Lze si totiž představit jako možné například našlápnutí na hlavičku dítěte ležícího na zemi cílené, stejně tak jako našlápnutí necílené, například v důsledku ztráty rovnováhy po upuštění dítěte na zem při manipulaci s ním. Vadou je, že vzhledem k tomu, že krajský soud tuto otázku vůbec nezvažoval, nepokusil se ani předmětné skutečnosti objasnit na podkladě výsledku znalců z odvětví soudního lékařství, zejména Doc. MUDr. Loyky. Ten měl být vyslechnut k tomu, zda lze s ohledem na povahu zranění poškozené připustit, respektive vyloučit možnost jejich způsobení předmětnými možnými mechanismy v důsledku například ztráty rovnováhy, pádu a podobně. Ze strany krajského soudu jde o pochybení zásadní, neboť pokud by nebylo možno bez důvodných pochybností vyloučit možnost působení znalci naznačených mechanismů výše naznačeným způsobem, bylo by třeba zvažovat, zda nepřichází v úvahu nedbalostní způsobení zranění poškozené ze strany mladistvého a tedy aplikace zásady ve prospěch obviněného. Takto měl krajský soud postupovat a otázku zavinění mladistvého ve vztahu ke způsobeným zraněním poškozené náležitě objasnit přesto, že mladistvý neuvedl žádnou verzi, která by odpovídala znalci naznačeným v úvahu přicházejícím mechanismům jejich způsobení. Závěr o úmyslném zavinění obviněného totiž nelze založit výlučně na rozhodnutí obviněného o určitých okolnostech nevypovídat, zejména za situace, kdy nejsou k dispozici důkazy, respektive skutečnosti z nich vyplývající, které by samy o sobě pro takový závěr přesvědčivě svědčily. Přesvědčivost závěru krajského soudu o tom, že mladistvý předmětná zranění způsobil poškozené v úmyslu přímém, zpochybňuje i úvaha krajského soudu, že vzhledem k tomu, že se nepodařilo zjistit pohnutku jednání mladistvého, která by určitým způsobem jeho jednání vysvětlila, nemohl uvažovat o přísnější kvalifikaci jednání mladistvého jako pokusu provinění vraždy. Není totiž dostatečně zřejmé, z jakých důvodů krajský soud

nedostatek zjištění pohnutky jednání mladistvého považuje za významný ve vztahu k jeho případnému úmyslu poškozenou usmrtit, ale nikoli ve vztahu k jeho úmyslu způsobit jí těžkou újmu na zdraví. Vzhledem k tomu, že odvolací soud nemohl považovat za správný závěr krajského soudu, že mladistvý poškozené způsobil zjištěná zranění záměrně, respektive v úmyslu přímém, nemohl považovat za správnou ani právní kvalifikaci jednání mladistvého jako provinění těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. S ohledem na to z podnětu podaného odvolání mladistvého napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině a v důsledku toho i v navazujících výrocích, tj. ve výroku o trestu a ve výroku o povinnosti mladistvého k náhradě škody. Při novém projednání věci krajský soud opětovně vyslechne mladistvého se zřetelem na znalci naznačené v úvahu přicházející mechanismy, které mohly být příčinou zranění poškozené. Zejména však opětovně vyslechne znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, kteří zpracovali ve věci příslušné znalecké posudky o zranění poškozené k otázkám výše naznačeným, popřípadě s ohledem na obsah výpovědi mladistvého ověří reálnost případných údajů mladistvého v tomto směru. Opětovně pak zhodnotí provedené důkazy a skutečnosti z nich vyplývající se zřetelem k vytknutým nedostatkům ze strany odvolacího soudu tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a znovu rozhodne o vině a trestním opatření mladistvého a o jeho povinnosti k náhradě škody.

2. Krajský soud v Plzni v dalším řízení tedy opatřil a provedl důkazy podle pokynů Vrchního soudu v Praze. Především opatřil doplněk znaleckého posudku Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, neboť i původní znalecký posudek byl posudkem ústavním a nikoliv posudkem Doc. MUDr. Svatopluka Loyky, CSc., který byl předsedou znalecké komise. Tento byl v původním řízení vyslýchán právě jako předseda komise odborníků Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, tedy jako jeden ze zpracovatelů, který byl zplnomocněn hovořit i za ostatní členy odborné komise. Dále krajský soud vyslechl opětovně v hlavním líčení obžalovaného a taktéž znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Petra Hrubého, který ústně doplnil svůj znalecký posudek podle pokynů Vrchního soudu v Praze. Nad rámec uvedeného si Krajský soud v Plzni opatřil ještě lékařskou zprávu o aktuálním zdravotním stavu nezletilé poškozené.
3. Z důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení, bylo zjištěno, že svědkyně I. Ž., narozena je matkou čtyř nezletilých dětí, a to V. narozené, T. narozené, S. narozeného a S. narozené. Nájemní smlouvu na byt č. na adrese, měla uzavřenu od 14. 10. 2015. V novém bydlišti začala fakticky bydlet se svými nezletilými dětmi po svém návratu z porodnice po porodu nezletilé poškozené S. Ž. narozené. Dne 23. 10. 2015 svědkyně I. Ž. před jedenáctou hodinou odjela ze svého bydliště k Okresnímu soudu Plzeň – město, kde se setkala se svojí matkou svědkyní Š. Ž., narozenou, z důvodu soudního řízení s otcem svých dvou nejstarších dětí. Ještě před tím telefonem zavolala svého kamaráda, obžalovaného mladistvého Š. H. a požádala ho, aby jí v inkriminovanou dobu pohlídal všechny čtyři nezletilé děti. Obžalovaný mladistvý se skutečně před odchodem svědkyně I. Ž. dostavil do jejího bydliště kolem 10.30 hodin. V té době nezletilá poškozená S. Ž. spala v kočárku v dětském pokoji vedle kuchyně a svědkyně obžalovanému mladistvému sdělila, jak má pro ni připravit Sunar, nechala krabici s ním na kuchyňské lince, dále láhev s dudlíkem na pití a převařenou vodu v termosce. Tyto instrukce mu sdělila pro případ, že by se nezletilá poškozená probudila a začala plakat, tak aby ji nakrmil. Také obžalovanému mladistvému řekla, jak má nezletilou poškozenou vyndat z kočárku a chovat ji. Obžalovaný mladistvý Š. H. pak v průběhu doby od odchodu svědkyně I. Ž., tedy zhruba od 11. hodiny, do jejího návratu se svědkyní Š. Ž. zpět do bydliště, tedy zhruba do 12:45 hodin, nezjištěným způsobem silou velké intenzity, kterou působil z obou směrů na hlavičku nezletilé poškozené a to buď současně, nebo opakovaně (podle závěrů příslušného znaleckého posudku se mohlo jednat o nalehnutí, zalehnutí, šlápnutí),

záměrně této způsobil vážná a těžká poranění spočívající ve zlomení obou temenních kostí hlavy, víceložiskovém pohmoždění hlavy, především pravé polokoule mozku, úrazovém prokrvácení měkkých obalů mozku a šoku z krevní ztráty, v důsledku kterých byla hospitalizována v bezvědomí s akutním respiračním selháním a bezprostředně ohrožena na životě. V současné době je nezletilá poškozená umístěna v Dětském centru ■■■■■ s těžkým psychomotorickým postižením po těžkém kraniocerebrálním poranění a sekundární hypoxemii v novorozeneckém věku, s postižením zraku a sekundární posttraumatickou epilepsií, kdy nelze očekávat jakýkoli pokrok ve vývoji motorických, duševních a zrakových funkcí, neboť klinický stav je ustálený a nelze očekávat jakékoli zlepšení. Svědkyně I ■■■■■ Ž ■■■■■ tato zranění zjistila u nezletilé poškozené zhruba 30 minut po svém návratu do svého bydliště, když ji šla zkontrolovat do kočárku, neboť bezprostředně po jejím návratu jí obžalovaný mladistvý sdělil, že nezletilá poškozená spí a z bytu vzápětí odešel. Po tomto zjištění svědkyně S ■■■■■ Ž ■■■■■ v 13.20 hodin zavolala Zdravotnickou záchrannou službu Plzeňského kraje na tísňovou linku 155.

4. Trestní stíhání obžalovaného mladistvého pro provinění těžkého ublížení z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku bylo zahájeno usnesením Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Plzeňského kraje, Městské ředitelství policie Plzeň, územní odbor služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 10. 2. 2016 č. j. KRPP – 170682 – 66/TC – 2015 – 030571. Toto usnesení bylo obžalovanému mladistvému doručeno dne 16. 2. 2016. Přípisem Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 30. 8. 2016 č. j. 1 ZT 112/2016 – 48, který byl obžalovanému mladistvému doručen dne 2. 11. 2016, byl tento upozorněn na změnu právní kvalifikace s tím, že jeho jednání bude nadále posuzováno jako provinění těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku.
5. **Obžalovaný mladistvý S ■■■■■ H ■■■■■** byl v přípravném řízení vyslechnut poprvé po zahájení trestního stíhání dne 29. 2. 2016 (**č. listu 14**). Vypověděl, že dne 23. 10. 2015 kolem 10.30 hodin přišel na adresu ■■■■■, ■■■■■, kde bydlí jeho kamarádka I ■■■■■ Ž ■■■■■. Za I ■■■■■ šel z toho důvodu, že mu předtím telefonovala, jestli by jí nemohl pohlídat její 4 děti. Když tam tedy přišel, tak I ■■■■■ kolem 10:45 hodin odešla na soud a on zůstal v bytě sám s jejími dětmi. Ještě než odešla, tak mu I ■■■■■ řekla, aby malé S ■■■■■ udělal sunar a řekla mu, jak ho má připravit - řekla mu, aby tam dal na 60 ml vody 2 odměrky sušeného mléka. Potom I ■■■■■ odešla. Šel se podívat do pokoje, v kterém byly tři děti paní Ž ■■■■■ - V ■■■■■, T ■■■■■ a S ■■■■■, koukal na ně, děti si hrály. Potom šel do kuchyně, slyšel malou S ■■■■■, jak pláče, byla položená v kočárku, který byl postavený v kuchyni. Prozatím dal S ■■■■■ dudlíka, vyndal si ji z kočárku, položil si ji na levou ruku a šel s ní ke kuchyňské lince, kde pravou rukou začal připravovat ten sunar. Vyndal z horní skříňky krabici se sunarem a udělal mléko tak, jak mu předtím řekla I ■■■■■, pak mléko v lahvičce dal vychladit pod tekoucí studenou vodu. Když bylo dostatečně vychladlé, tak lahvičku utřel utěrkou a dal ji do pusy S ■■■■■, ona ale mléko nechtěla, tak jí zase dal dudlíka a ona přestala brečet. Tu láhev položil na kuchyňskou linku. Pak šel ke kuchyňskému stolu, ale najednou uviděl malého S ■■■■■, který přišel také do kuchyně a začal otevírat kamna, která byla v kuchyni. Když kamna otevřel, tak začal sahat dovnitř, hrát si s popelem a ten si dával do pusy, odtáhl ho tedy od kamen a pak si ho chtěl vzít také do náruče. Když si malého „nahazoval“ do náruče na pravý bok, tak si říkal, že by měl dát malou napřed do kočárku, ale najednou mu v okamžiku, kdy si toho S ■■■■■ nahazoval, vypadla z té jeho levé ruky, kde ji měl po celou dobu položenou na předloktí, její hlavičku měl v loketní jamce, zadeček v dlani a zádíčka na předloktí. S ■■■■■ mu vypadla tím způsobem, že měl tu ruku, na které ji držel, ohnutou v úhlu 90 stupňů a ona se mu svezla z ruky a spadla hlavičkou na podlahu, konkrétně se bouchla do zadní části hlavy. Pak malého S ■■■■■ postavil na zem, malou S ■■■■■ zvednul zpátky do náruče, ona vůbec neplakala, tak si říkal, že jí nic není, choval ji asi 5 minut a pak ji položil zpět do kočárku, koukal jí na hlavičku a ničeho si nevšiml. Potom po nějaké době přišla paní Ž ■■■■■ domů, už si nepamatuje, po jak dlouhé době. Paní Ž ■■■■■ to neřekl, protože byl stále v šoku, že mu S ■■■■■ spadla. I ■■■■■ domů přišla i se svojí mámou. Pak šla I ■■■■■ ke kuchyňské lince udělat

mámě kávu a on mezitím odešel pryč. Pak ještě ten den šel se svojí mámou na poštu a volala buď I. Ž. nebo její máma, že je malá S. v nemocnici, proto hned utíkal do nemocnice za nimi. I. mu řekla, že S. měla na hlavě bouličky. Pak čekali, co jí řeknou doktoři, pak šli na zastávku, tak jí pak řekl pravdu. K dotazu, co bylo na podlaze, kam mu S. upadla, za krytinu, uvedl, že tam bylo lino. K dotazu, z jaké výšky S. spadla, uvedl, že asi z výšky 130 cm, prostě stál a držel ji na ohnutém předloktí - měří 175 cm. K dotazu, když S. dopadla na zem, zda plakala, měla otevřené oči, uvedl, že neplakala, měla otevřené oči. K dotazu, když ji položil zpět do kočárku, co v něm dělala, uvedl, že byla v klidu, nebrečela. K dotazu, jak ji do toho kočárku položil, uvedl, že na záda a dal jí pod hlavu polštářek. K dotazu, co dělal se S., uvedl, že tomu pak šel umýt pusu. K dotazu, zda ostatní děti věděly, že mu S. upadla, uvedl, že to viděl je S., ostatní děti byly v té vedlejší místnosti. Uvedl, že paní Ž. o zranění řekl ten den, neřekl jí to rovnou, protože byl v šoku. K dotazu, kolikrát už hlídal děti paní Ž., uvedl, že ještě než se malá S. narodila, tak ty její starší děti hlídla vždy, když I. potřebovala, to byly S. třeba 4 měsíce. K dotazu, zda ho někdy I. poučovala, jak má brát do náruče novorozeně, uvedl, že ano, to mu vysvětlovala. K dotazu, kde byla S. v době, kdy připravoval sunar, uvedl, že S. měl stále na levé ruce a sunar připravoval pravou rukou, vodu měl už uvařenou v termosce, kam ji předtím připravila I., termoska byla otevřená, takže všechno zvládl jednou rukou. Po předeštění, že říkal, že S. se pak, kdy dostala dudlík, uklidnila, k dotazu, zda ji stále držek v náručí, i když už neplakala, uvedl, že ano, měl ji stále v náručí. K dotazu, zda S., když upadla, měla zavinovačku nebo oblečení, uvedl, že měla normální oblečení. K dotazu, zda ji kontroloval po těle, jestli nemá nějaké zranění, uvedl, že jí promáčkával ručičky, jestli je nemá zlomené, ale nic nezjistil, takto ji kontroloval oblečenou, nesvlékal ji, taky jí kontroloval hlavičku, na té také nezjistil žádné zranění. K dotazu, když se vrátila paní Ž., zda se ptala, jestli je vše v pořádku, zda se ptala na děti, co jí odpověděl, uvedl, že jí řekl, že si děti hrály, že S. přišel do kuchyně a otevíral ty krbovky, ale už jí neřekl, že mu malá upadla, neřekl jí to, protože byl v šoku. K dotazu, jak se projevovalo, že byl v šoku, uvedl, že se prostě bál, bál se, jak na tom malá bude, přestože ji předtím zkontroloval, tak si nebyl jistý, co se jí mohlo stát, taky se bál toho, co by na to I. řekla. K dotazu, kdy se I. od něj dozvěděla, jak se to S. stalo, jak na to reagovala, uvedl, že se ho prostě vyptávala, jak se to stalo, když jí to řekl, tak byla nešťastná, brečela, řekla mu, proč malou nedal do kočárku předtím, než vzal malého S. do koupelny, už jinak asi nic neříkala, byla prostě rozrušená. K dotazu, jaký vztah v současné době má s I. Ž., uvedl, že pořád stejný vztah, jsou kamarádi. K dotazu, zda se v současné době stýká s I. Ž., uvedl, že naposledy ji viděl 22. 02. 2016, jinak si ale přibližně jednou za dva dny telefonují. K dotazu, jak to teď s odstupem času vidí ze svého pohledu, uvedl, že je mu to moc líto, několikrát se I. Ž. za to omlouval. K dotazu, zda děti I. Ž. hlídal ještě někdo jiný, uvedl, že to neví, možná babička, tedy matka I., o nikom jiném neví.

6. Další výslech **obžalovaného mladistvého Š. H.** v přípravném řízení se konal dne 22. 8. 2016 (**č. listu 257**). Před tímto výslechem mu bylo umožněno stejně jako jeho obhájci, aby se seznámil se závěry soudního MUDr. Petra Hrubého. Obžalovaný mladistvý uvedl, že pokud se má k závěrům tohoto znalce, který doplnil znalecký posudek poté, co byl účasten vyšetřovacího pokusu dne 9. 6. 2016, tak trvá i nadále na své předchozí výpovědi, vše se stalo tak, jak vypověděl a jak ukázal při vyšetřovacím pokusu. Nechápe, jak znalec mohl dojít k závěru, že to tak nebylo. Víc nemá k věci co dodat.
7. Další výslech **obžalovaného mladistvého Š. H.** v přípravném řízení se konal dne 2. 11. 2016 (**č. listu 369**). Uvedl, že asi před měsícem z Okresního státního zastupitelství Plzeň – město dostal vyrozumění o změně právní kvalifikace, stejné vyrozumění dostala i jeho matka. Dnes znovu od vyšetřovatele dostal stejné vyrozumění, je srozuměn s tím, že jeho jednání bude posuzováno jako provinění těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku. Bylo mu vysvětleno, co tato změna právní kvalifikace znamená, k tomu uvedl, že to

bylo neúmyslný. Dále se k tomu vyjadřovat nebude, bude odpovídat na otázky vyslychajícího. K dotazu, kde v době jeho příchodu do bytu se nacházel kočárek se S. a k výzvě, aby to místo ukázal na fotodokumentaci a popsal přesněji to místo a jaké další věci se v místě nacházely, uvedl, že kočárek se S. stál v dětském pokoji, na fotodokumentaci je to fotografie č. 21 – 28. Do toho pokoje se vchází z obývací části kuchyně, v dětském pokoji byla pouze válenda s nějakým ložním prádlem a v rohu televize, jinak zde žádné jiné věci nebyly. Kočárek byl postavený tak, jak je to na fotografii č. 26 a 27 fotodokumentace, v kočárku byl dětský vak na spaní, polštářek a už ani nic, nevzpomíná si. K dotazu, zda byl v bytě ještě nějaký jiný kočárek, uvedl, že ano, jednalo se o tzv. golfky, barvu si už nepamatuje, tenhle kočárek byl v ložnici, to je místnost, do které se vcházelo přímo z chodby. K dotazu, kde byly ostatní děti v době, když je hlídal, uvedl, že děti byly v té ložnici, byla tam V., T. a S.. K dotazu, zda po odchodu I. Ž. z bytu nějak manipuloval s kočárkem, uvedl, že on nebo paní Ž. kočárek se S. přivezla z dětského pokoje do obytné části kuchyně, byl tam postavený u stěny mezi dveřmi do chodby a průchodem ke kuchyňské lince, bylo to přímo pod vypínačem tak, jak je fotografie č. 16 ve fotodokumentaci, stál podélně u stěny a držadlo bylo na straně u dveří do chodby. K dotazu, zda při manipulaci s kočárkem došlo k nějakému incidentu, uvedl, že ne, kočárek buď on nebo paní Ž. bez problémů převezli z dětského pokoje na to místo, nedošlo v žádném případě k nějakému převrácení kočárku. K dotazu, jak byla S. v kočárku uložena, jakým způsobem byla přikrytá, uvedl, že S. ležela v kočárku na zádech, vzpomíná si, že byla určitě v dětském vaku, přes boudičku nebyla určitě hozena žádná hadrová plena, jestli byla ještě něčím přikrytá, to si už nepamatuje, takhle to vypadalo, než paní Ž. z bytu odešla. K dotazu, jak postupoval, když S. vyndával z kočárku, zda při tomto úkonu došlo k nějakému problému, uvedl, že nejdříve otevřel zip na dětském vaku, pak levou ruku dal pod hlavičku S. a pravou pod zadeček mezi nožičkami, pak si ji položil na předloktí levé ruky, jak se běžně chovají děti, při tomhle vyndávání nedošlo k žádnému problému. Po předestření, že svědkyně Š. Ž. uvedla, že po odjezdu záchranky přišel k nim domů s nějakým mužem asi jménem D., k dotazu, proč do bytu přišel a kdo byl ten muž jménem D., uvedl, že D. se syn sestry a celým jménem se jmenuje D. Ž., bydlí . Do bytu přišel z toho důvodu, že mu buď I., nebo její matka volaly, bylo to v době, kdy byl na poště s mámou a jedna z nich mu volala, řekly mu, aby přišel k paní Ž., že se tam něco stalo, ptal se, co se stalo a ony mu řekly, že S. v kočárku přestala dýchat. Tak tam přišel a matka I. mu řekla, že jely do nemocnice, tak šel za I. Ž. do nemocnice a ta tam čekala na zprávu, co jí řeknou o S.. K dotazu, zda je pravák nebo levák, uvedl, že pravák. K dotazu, kolik v době události, tj. 23. 10. 2015 vážil a jaká byla jeho výška, uvedl, že neví, kolik vážil a kolik měřil, teď váží 54 kg a měří asi 172 cm, pořád je stejnej, a to bylo i v té době. K dotazu, co měl toho dne na sobě, uvedl, že si vůbec nepamatuje, co měl tenkrát na sobě, v bytě byl v botech Air max od firmy Nike, jednalo se o normální sportovní boty. K dotazu, jaký je jeho vztah s I. Ž., uvedl, že kamarádský, znají se asi 4 nebo 5 let, bydleli ve stejném azylovém domě, stýkali se tak 1 – 2x týdně, když se potkali venku, do bytu za ní nechodil. K dotazu, zda mezi nimi byl intimní vztah, uvedl, že ano, jenom krátkou chvíli, to už mu bylo víc než 15. K dotazu, zda se stýkali i po události, uvedl, že ano, chodil za ní domů asi tak 2x do týdne, jsou i v telefonickém kontaktu, chodí tam i v současné době, o té nešťastné události mluvili několikrát, říkal jí, jak k té události došlo, že mu S. vypadla, o závěru znaleckého posudku jí neříkal. Po předestření, že ze zprávy odboru sociálních věcí ÚMO Plzeň 2 ze dne 30. 12. 2015 plyne, že při jednání dne 28. 12. 2015 uvedl, že od listopadu 2015 se zdržuje u své přítelkyně I. Ž., k dotazu, do jaké doby u ní bydlel, uvedl, že ano, to je pravda, u paní Ž. skutečně bydlel, ale už neví do jaké doby, vzal si do hlavy, že nemůže mít ženskou s dětma, že na to ještě není připravený, a proto se odstěhoval zpátky k mámě. K výzvě, aby znovu uvedl, jak připravoval mléko pro S., uvedl, že paní Ž. mu řekla, že když začne S. brečet, aby jí udělal mlíko, ukázala mu, kde je sunar, ten byl v lince, flaška byla na lince, řekla mu, že má dát 2 nebo 3 odměrky do flašky a zalít vodou, voda byla v rychlovarné konvici, která byla předtím zapnutá a hrála se v ní voda. Když zaléval mlíko, ta voda byla ještě horká,

mlíko ochlazoval v umyvadle pod studenou vodou. Tohle všechno dělal, když S ■■■■■ držel v náručí. Ostatní události, jak došlo k pádu, už popisoval a nebude se k tomu dál už vyjadřovat.

8. K prověření obhajoby **obžalovaného mladistvého Š ■■■■■ H ■■■■■** a se záměrem pokusit se odstranit určitá rozporná tvrzení znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, byl v přípravném řízení za účasti obžalovaného mladistvého proveden vyšetřovací pokus dne 9. 6. 2016. Po tomto úkonu byl sepsán protokol (**č. listu 199**) a pořízen videozáznam na nosič DVD-R (**č. listu 204**). Kromě dalších osob, které jsou uvedeny na první straně tohoto protokolu, se tohoto úkonu zúčastnil již zmiňovaný znalec MUDr. Petr Hrubý se svým konzultantem, neurochirurgem Petrem Vackem. Účelem tohoto vyšetřovacího pokusu bylo zjištění, zda ke zranění nezletilé poškozené S ■■■■■ Ž ■■■■■ mohlo dojít způsobem, který popisoval ve svých výpovědích obžalovaný mladistvý. Při tomto vyšetřovacím pokusu byla jako pomůcka použita panna novorozence, která váhově i rozměrově odpovídala nezletilé poškozené. Samozřejmě se tento úkon konal na místě činu, tedy v bydlíšti nezletilé poškozené na adrese ■■■■■, ■■■■■ v bytě č. ■■■■■. Obžalovaný mladistvý zde předvedl, jak v inkriminovanou dobu manipuloval s nezletilou poškozenou, respektive jak ji měl položenou na levé ruce. Dále předvedl, jakým způsobem mu vyklouzla z levé ruky hlavičkou na zem. Tato výška byla změřena a zaprotokolována, jednalo se o 120 cm. Obžalovaný mladistvý dále potvrdil, že nezletilá poškozená v době pádu neměla žádnou pokrývku hlavy, nebyla ani v peřince, měla jen dupačky. Pokud jde o podlahu, na kterou dopadla, pak pod linem je dřevo.
9. V řízení před soudem byl **obžalovaný mladistvý Š ■■■■■ H ■■■■■** vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 19. 2. 2018 (**č. listu 621**). Po zákonném poučení uvedl, že nebude vypovídat k osobě ani věci, po předestření shora citovaných výpovědí z přípravného řízení uvedl, že se k nim nebude vyjadřovat a nebude odpovídat ani na dotazy. V hlavním líčení dne 20. 2. 2018 (**č. listu 626**) doplnil, že se to stalo tak, jak uvedl. Nemá v čem lhát, nic neskrývá, nebude si vymýšlet. Neříká, že si vymýšlí znalec, prostě to bylo tak, jak řekl, neublížoval by malé holčičce. V rámci hlavního líčení dne 21. 2. 2018 (**č. listu 648**) uvedl, že se k provedeným důkazům nechce vyjadřovat (jednalo se o výslech znalce, předsedy komise odborníků Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci). Ví, jak se to stalo a trvá na své výpovědi. Říká pravdu a nic si nevymýšlí. Neví, jak to má vysvětlit, znovu opakuje, že trvá na své výpovědi, nikoho nekryje. Když dělal Sunar, tak mu to miminko vypadlo z náručí. Konečně pak v rámci hlavního líčení dne 3. 4. 2018 (**č. listu 658a**) vypověděl, že ten den sebou telefon neměl, protože měli s matkou jeden dohromady a on jí ho nechal doma. O tom úrazu malé I ■■■■■ řekl po týdnu u nich na ubytovně, bylo to ve státní svátek 28. 10. Nepamatuje se, že by to říkal I ■■■■■ v nemocnici a že by takhle vypovídal u výslechu. I ■■■■■ to říkal, když přišla k nim na ubytovnu, bylo to po týdnu. Obžalovaný mladistvý byl dále podle pokynů Vrchního soudu v Praze vyslechnut v hlavním líčení dne 11. 12. 2018 (**č. listu 789**). Uvedl, že se k tomu vyjadřovat nebude a trvá na své původní výpovědi. Nebude odpovídat ani na případné dotazy. Chce jen dodat, že se všechno událo tak, jak již vypovídal. Po výslechu výše uvedeného znalce uvedl, že trvá na tom, že se to stalo tak, jak již uvedl (**č. listu 790**).
10. Ze shora uvedeného je zřejmé, že obžalovaný mladistvý Š ■■■■■ H ■■■■■ při opakovaných výsleších provedených v průběhu přípravného řízení a také v průběhu vyšetřovacího pokusu uplatnil obhajobu, že vzal nezletilou poškozenou S ■■■■■ Ž ■■■■■ z kočárku do náručí, aby ji nakrmil z dětské lahve, tuto si položil jejími zády na své levé předloktí, přičemž hlavu nezletilé poškozené měl položenu u loketní jamky a na dlani její zadeček. V okamžiku, kdy v kuchyni chtěl zvednout do náručí další přítomné nezletilé dítě, a to S ■■■■■, nezletilá poškozená mu z jeho levé ruky spadla na zem z výšky cca 130 cm, kdy dopadla zadní částí hlavy na podlahu pokrytou linem. Obžalovaný mladistvý následně nezletilou poškozenou zvedl ze země a po několika minutách ji položil do kočárku, aniž by na ní upozoroval jakékoliv zranění. Takto uplatněná obhajoba mladistvého obžalovaného je v zásadním rozporu s důkazy, které byly shromážděny v přípravném řízení a provedeny v hlavním líčení, jak bude podrobněji rozvedeno dále. Z tohoto pohledu se

tato obhajoba jeví jako ryze účelová, uplatněná ve snaze vyhnout se trestní odpovědnosti za způsobená zranění nezletilé poškozené, je z ní zřejmé, že obžalovaný mladistvý popírá jakýkoliv úmysl takováto zranění způsobit a v podstatě se hájí „nešťastnou náhodou“.

11. Soud měl k dispozici kromě jiného výpovědi svědkyň I. Ž., matky nezletilé poškozené a Š. Ž., babičky této, ze kterých vyplynuly okolnosti, které předcházely zranění nezletilé poškozené Š. Ž. a které následovaly po jeho zjištění, především se jednalo o určení časových úseků souvisejících s přítomností obžalovaného mladistvého Š. H. v bydlšti nezletilé poškozené, respektive souvisejících s příchodem obou svědkyň zpět do bydlště.
12. **Svědkyň L. Ž.** byla v přípravném řízení vyslechnuta dne 29. 2. 2016 (č. listu 43), uvedla, že požádala Š. H., jestli by jí mohl pohlídat její čtyři děti. Š. H. zná už delší dobu, je to její kamarád. Š. s hlídáním souhlasil, přišel k ní domu, na adresu , . Požádala ho o hlídání z toho důvodu, že měla mít v 10:00 hodin soud ohledně otcovství jejích dcer V. a T. Pan H. přišel kolem desáté hodiny dopoledne, už si to teď ale přesně nepamatuje. Měla nejmenší dceru S. uloženou v kočárku, který byl postavený v dětském pokoji vedle kuchyně, holky si hrály v druhém pokoji, kam se vchází z předsíně, S. si taky hrál. Už neví přesně, v kolik z bytu odešla, ale od příchodu Š., do jejího odchodu mohlo uplynout tak půl hodiny. Š. řekla, že jde na ten soud, že se vrátí hned po soudu co nejdřív zpátky. Na soud jela trolejbusem č. 12, u soudu na ni čekala i její matka, která k soudu šla s ní. K soudu vlastně přišla i pozdě, protože si pamatuje, že jí její mamka volala v 10:30 hodin, kdy měl začít ten soud, a říkala jí, že už je u soudu a kdy přijde, že už tam na ni čeká. Musela tedy z domova odcházet až kolem té půl jedenácté dopoledne. Když přišla na soud, tak zjistila, že soud se vlastně nekoná a že se jednání bude konat ve věznici v Plzni, kde je otec jejích dcer v současné době zavřený. Takže vlastně jela zpátky domů, její matka jela s ní. Domů mohla přijet kolem poledne. Když přišla domů, tak malá S. byla v kočárku, ostatní děti byly v kuchyni se Š. Š. šla udělat svojí matce kafe, v tu dobu už tam Š. nebyl, ten odešel vlastně hned potom, co s matkou přišly. Když mámě udělala kafe, tak malý S. plakal, proto ho uspávala v jeho kočárku v kuchyni, pak se šla podívat na malou S. do kočárku do vedlejšího pokoje, malá byla přikrytá dekou a na boudičce měla přehozenou hadrovou plínku. S. vzala do náruči a viděla, že má otevřené oči, ale ty měla obrácené vzhůru, koukala prostě úplně nahoru, hlavičku měla hrozně oteklou a nedýchala. Byla v hrozném šoku, začala křičet, její mamka seděla v kuchyni, tak hned vzala telefon a volala sanitku. Ona po celou dobu držela malou S. a pak přijela sanitka a odvezli ji do nemocnice. Vlastně na sanitku potom čekala i venku. Pak jí hned dávali kyslík, pak si ji nechali v nemocnici, byla asi dva měsíce v umělém spánku, teď má velké následky, nevidí na jedno očičko, trpí epileptickými záchvaty, asi má i něco se žaludkem. Potom už S. vůbec neměla doma, z nemocnice byla umístěna rovnou do kojeneckého ústavu. Když tedy malou toho dne 23. 10. 2015 hospitalizovali v nemocnici, tak jí pak volala mamka, že Š. H. řekla, co se stalo, že prý přišel zpátky k nim, Š. pak přijel za ní do nemocnice, hned v té nemocnici se ho ptala, co se doma stalo, Š. jí řekl, že se nic nestalo, že malá byla v kočárku. V nemocnici byla minimálně jednu hodinu, čekala, než jí lékaři řeknou, co je s malou. Pak pro ni přijela policie, naložili je oba dva a odvezli je k nim domů a potom jela na výslech na policii. Potom chodila za Š. do nemocnice, byla i nadále v kontaktu s panem Š. H., opakovaně se ho ptala, co se ve skutečnosti stalo, protože jí všechno bylo divný, nešlo jí do hlavy, že by se jí to stalo, kdyby byla po celou dobu v kočárku, S. byla čerstvě narozené miminko, tak to z kočárku samo nevypadne, když se sotva hýbe. Š. H. jí neřekl hned, co se stalo, ale asi až zhruba za týden, byla u něj na ubytovně, kde bydlí, a znovu se ho ptala, co se stalo, on jí pak řekl, že měl malou S. v náruči, že jí dával mlíčko a pak S. otevíral kamna, tak že ho odtáhl a chtěl si ho nahodit na druhou ruku, a pak ho nahazoval, tak mu prý z té druhé ruky sklouzla S., kterou stále držel v ruce - takhle nějak jí to popisoval. Potom, co jí tohle řekl, tak oba dva šli

znovu na policii, kde už Š█████ řekl, jak to ve skutečnosti bylo. Myslí, že jí to Š█████ řekl dne 28. 10. 2015, ale to byl státní svátek, takže pak na policii přišli až dne 29. 10. 2015. Teď si to hrozně vyčítá, že tam ty děti nechala se Š█████, nejhorší na to je, že malá má teď trvalé následky. K dotazu, zda dávala Š█████ H█████ instrukce, jak se má o děti starat, jak má připravit sunar, jak má brát do náručí S█████, uvedla, že ano, říkala mu, jak má připravit sunar, nechala krabici se sunarem na lince, tam byla i flaška s dudlíkem na pití a převařenou vodu měla v termosce, která byla také na lince, řekla mu, že má dát 1 odměrku na 30 ml vody, to, jak má vzít S█████ do náručí, věděl, už i předtím ji, i její ostatní děti choval. K dotazu, zda už v minulosti hlídal její děti, uvedla, že ano, hlídal někdy, když nemohla hlídat její mamka, hlídal je hodně krát, ale nedokáže to teď přesně odhadnout, bylo to několikrát za měsíc. K dotazu, zda když se vrátila od soudu, se ptala Š█████ H█████ na děti, jestli je vše v pořádku, uvedla, že ano, zeptala se, jestli je vše v pořádku, jestli malá S█████ papala, on jí řekl, že S█████ celou dobu spinkala, že jí teda udělal mlíko, ale že ona se neprobudila. Mléko tam na lince bylo udělané, to potom vylévala. Pak už jí řekl jen, že V█████ s T█████ byly ve vedlejším pokoji, kde si hrály a S█████ že si taky hrál, hned pak odešel. K dotazu, zda při příchodu domů se šla hned podívat do kočárku, nebo až po nějaké době, uvedla, že ne, právě že hned nešla, protože Š█████ jí řekl, že malá spinká, pak udělala mámě to kafe a pak uspávala S█████, až potom se tedy šla podívat na S█████. K dotazu, po jaké době od jejího příchodu tedy šla S█████ zkontrolovat, uvedla, že to mohlo být asi po ¾ hodině, když jí bylo divné, že ještě nemá hlad.

13. Další výslech **svědkyně L█████ Ž█████** v přípravném řízení se uskutečnil dne 30. 5. 2016 (**č. listu 182**). K dotazu, kolik bylo synovi S█████ v době, kdy došlo k úrazu dcery S█████, uvedla, že ten den mu byl přesně rok, akorát měl ten den narozeniny. K výzvě, aby popsala motoriku syna S█████ ke dni 23. 10. 2015, zda dokázal sám chodit, jak se dokázal pohybovat, uvedla, že syn v jedenácti měsících začal sám chodit, dokázal tedy i dne 23. 10. 2015 chodit sám bez opory, ještě tedy občas při chůzi spadl, ale dokázal se pohybovat sám. K dotazu, zda ví, kolik v tu dobu S█████ vážil a měřil, uvedla (po nahlédnutí do očkovacího průkazu syna), že S█████ v jednom roce vážil 8.890 gramů a měřil 75 cm. K dotazu, zda je možné, aby její syn S█████ sám bez cizí pomoci došel z vedlejšího pokoje do kuchyně, zde si otevřel dvířka kamen a vyndával z nich popel, uvedla, že je to možné, on i předtím ta dvířka otevíral, lezl tam často. K dotazu, jaká podlahová krytina byla u těch kamen, kde došlo ke zranění dcery S█████, uvedla, že tam bylo líno a pod línem byla dřevěná podlaha. K dotazu, kdo je otcem S█████ Ž█████, uvedla, že to je M█████ N█████, věk cca █ let, nic bližšího k němu neví, nyní s ním není vůbec v kontaktu, v současné době by se měl zdržovat někde na Slovensku, tady v ČR asi nemá žádné příbuzné. K dotazu, zda Š█████ H█████ tedy nemůže být otcem její dcery S█████, uvedla, že ne, to určitě ne. K dotazu, zda ví, kolik měřila a vážila její dcera S█████ ke dni 23. 10. 2015, uvedla, že když se ████ narodila, tak vážila necelé 3 kilogramy, měřila 47 cm, myslí si tedy, že 23. 10. 2015 vážila ty 3 kilogramy a měřila kolem toho půl metru, očkovací průkaz nyní už nemá, ten odevzdala do kojeneckého ústavu. K dotazu, kolik vážila dcera S█████ v době, kdy ji propouštěli z nemocnice, uvedla, že když je propouštěli, tak měla o něco menší váhu, než tu porodní, ale toho 23. 10. 2015 měla kolem tří kilogramů. K dotazu, jak byla dne 23. 10. 2015 její dcera S█████ oblečená, uvedla, že měla na sobě body s krátkým rukávem a přes body měla dupačky s dlouhým rukávem, dupačky byly takové semišové, měla jednorázovou papírovou plenku, na hlavě neví, jestli měla čepičku, to už si nevybavuje, jen ví, že nebyla v zavinovačce, když odcházela z domova, tak byla položena v kočárku a přikrytá dekou. Po předestření, že takto byla oblečená, když odcházela z bytu, k dotazu, když se vrátila, zda byla oblečená stejně, nebo došlo k nějaké změně v jejím oblečení, uvedla, že když se na ni šla podívat do kočárku, tak si vybavuje, že měla hrozně oteklou hlavu, takže v tu dobu tedy neměla čepičku na hlavě, protože to viděla hned, není si jistá, jestli měla čepičku i v době, kdy odcházela pryč předtím, než se to stalo, byla oblečená stejně.

14. Opětovný výslech **svědkyně L█████ Ž█████** v přípravném řízení byl proveden dne 15. 11.

2016 (č. listu 377). K dotazu, jak dlouho před událostí se nastěhovala do bytu a zda ji od jejího nastěhování do události 23. 10. 2015 navštívil Š. H., uvedla, že do bytu v ulici se měla nastěhovat do konce září, ale protože neměla peníze, aby mohla zaplatit nájem dopředu, tak se nastěhovala až v říjnu, přesný datum si nepamatuje. Když se jí narodila dcera S., tak bydlela ještě na ubytovně. Podle jejího odhadu v bytě v ulici bydlela před událostí asi týden. Po tuto dobu, co už bydlela v ulici do události dne 23. 10. 2015, ji H. navštívil asi jednou, pomáhal jí se stěhováním. K dotazu, kde stál kočárek se S. při jejím odchodu z bytu dne 23. 10. 2015, k výzvě, aby místo ukázala na fotodokumentaci, uvedla, že stál v dětském pokoji. Její byt má jeden pokoj, v jehož jedné části je kuchyňská linka a v druhé části je obývací místnost, je to spojený a ona tomu všemu říká kuchyň. Z kuchyně vedou dveře do dětského pokoje a kočárek stál v tom dětském pokoji u okna. Kočárek měl červenou barvu. Dětský pokoj je na fotodokumentaci na fotografiích č. 21 – 24, kočárek stál přesně tak, jako je to na fotografii č. 27 fotodokumentace. Byla tam policie a říkali jí, ať na nic nesáhá, tahle poloha kočárku byla, když odcházela z bytu toho dne k soudu. V jaké poloze byl kočárek, když se vrátila od soudu, to neví přesně, ale myslí, že stál také u okna, jako je to na fotografii č. 27. Na místě si kočárek fotila policie a tam s ním prostě nějakým způsobem manipulovali, už je to rok zpátky, tak si už některé věci přesně nepamatuje. K dotazu, zda ukazovala místo postavení kočárku před jejím odchodem z bytu policistům při provádění ohledání místa, uvedla, že myslí, že na místě policistům ukazovala, jak kočárek stál. K dotazu, jakým způsobem byla S. v kočárku uložena při jejím odchodu z bytu a co měla na sobě, v jaké poloze ležela, uvedla, že na sobě měla bodičko a dupačky – kombinézku, byla uložena do dětského vaku a přikrytá ještě dekou, pod hlavou měla polštářek, na hlavičce neměla čepičku, kromě těchto věcí nebylo v kočárku nic. S. ukládala většinou na bok, a to kvůli tomu, kdyby náhodou ublinkla, aby se jí nic nestalo, jestli to ten den udělala stejně, to už si nepamatuje, ale myslí si, že ano. K dotazu, jakým způsobem se v té době pohyboval její syn S., uvedla, že S. v té době už začínal chodit, ale občas ještě upadl, uměl se sám zvednout a zase kousek jít, v té době, kdy se to stalo, mu byl zrovna rok. K dotazu, co bylo zapotřebí udělat při vyndávání S. z kočárku vzhledem na to, kde a jak byl v místnosti umístěn, uvedla, že protože stál u okna, mezi oknem a postelí, tak ho musela vytáhnout ven ke středu místnosti a vytočit, potom S. odkryla, rozepla ten pytel a podebrala ji pod hlavičkou a zadečkem a vyndala ji ven. K dotazu, v kolik hodin se vrátila od soudu domů s matkou, uvedla, si pamatuje, že na soudu měla být v půl jedenácté, z bytu šla asi kolem 3/4 na jedenáct, když zjistily, že soud není, tak se na zpáteční cestě domů stavěly v Rodince a pak jely trolejbusem domů, ještě se stavěly v potravinách v Zátíší u Vietnamce, v kolik hodin došly domů, to opravdu neví. Po předestření, že podle zprávy zdravotnické záchranné služby byla událost oznámena ve 13:20 hodin, k dotazu, jak dlouho po jejich návratu domů zjistila zranění S., uvedla, že nedokáže odhadnout, jak dlouho po jejich návratu od soudu zjistila zranění S.. Když přišly domů, tak Š. říkal, že malá celou dobu spala, pak se na ni šla podívat, tak hned viděla, že ležela zkroucená a měla hlavičku oteklou, oči měla otevřené a nahoře. K dotazu, kde se nacházel kočárek se S. při jejich návratu a zda byl ve stejné pozici jako při jejím odchodu, uvedla, že když přišly, tak kočárek stál v dětském pokoji u okna, tak jak byl, když odcházela, Š. ale říkal, že S. zkoušel dávat jíst, ale ona nechtěla, říkal, že s kočárkem byl v kuchyni, to jí řekl až nějaký den po události. Po předestření, že při výpovědi dne 29. 02. 2016 uvedla, že při jejich návratu do bytu byla S. přikrytá dekou a na boudičce byla přehozená plena, k dotazu, zda byla S. stejným způsobem přikrytá i při jejím odchodu z bytu, uvedla, že když S. vyndávala, tak tam určitě plínka byla, jestli tam byla i doba, když odcházela z bytu, to už si nepamatuje. K dotazu, zda zaznamenala v době, kdy S. vyndávala z kočárku po návratu do bytu, nějaké změny v jejím přikrytí a v poloze kočárku, které by nasvědčovaly tomu, že s nezletilou bylo nějak manipulováno a o jaké změny se jednalo, uvedla, že byla v šoku, nevzpomíná si, jestli tam bylo něco jinak, než jak odcházela. K dotazu, zda byla po odvozu S. do nemocnice kontaktována ve FN nějakými policisty, uvedla, že ano, policie jí volala, když už byla v nemocnici, potom za ní přijeli do nemocnice, na něco se jí ptali, co jim řekla, si už

nepamatuje. K dotazu, zda ji v nemocnici kontaktovala matka, uvedla, že si myslí, že jo. K dotazu, o čem spolu mluvily, uvedla, že ví, že se ptala na malou, taky jí říkala, že přišel Š. s D., že jim řekla, co se stalo a oni pak přijeli za ní do nemocnice. K dotazu, zda jí matka řekla, jaké skutečnosti uvedla policii, uvedla, že matka jí řekla, že policii uvedla, že děti hlídal H. K dotazu, co matce na to odpověděla, uvedla, že to už neví. Po předstření, že obviněný Š. H. při výpovědi ze dne 29. 02. 2016 uvedl, že 23. 10. 2015 při cestě z nemocnice na zastávku jí řekl pravdu, co se stalo se S., k výzvě, aby se vyjádřila k tomu, když při výslechu svědka 29. 02. 2016 uvedla, že jí to řekl až za týden po události a pak 29. 10. 2015 šli na policii, uvedla, že dne 23. 10. 2015 ji i Š. rovnou z nemocnice vezla polici k nim domů, není teda možný, že by jí něco říkal při cestě na tramvaj, když s ní vůbec nejeli, buď si to vymyslel nebo si to spletl, co se stalo, jí řekl asi za týden a potom se šel přiznat na policii. K dotazu, kde v bytě v ulici S. přebalovala, uvedla, že buď v kočárku, nebo na posteli, jak je to vyfoceno na fotografii č. 21 a 22 ohledání místa činu. K dotazu, jaké konstrukce byla postel, uvedla, že to byla válenda s úložným prostorem, matrace byla vcelku, molitanová, na jedné straně u okna bylo zvýšené čelo, které bylo dřevěné, potažené látkou, na válendě vlastně nebylo nic tvrdého, nahoře byla měkká matrace, doma ji už nemá, už ji vyhodila. K dotazu, zda někdy uhodila její děti, uvedla, že v žádném případě, občas dostanou přes zadek, ale že by je mlátila, to ne. K dotazu, když jí děti hlídal Š. H., zda se někdy zmínil, že by měl s dětma nějaký problémy, či že je bil, uvedla, že ne, nikdy o ničem takovém nemluvil. Po předstření, že její matka uvedla, že kočárek se S. stál v dětském pokoji u okna a na fotodokumentaci to podle ní mělo být na fotografii č. 9 – 11, k výzvě, aby se k tomu vyjádřila, uvedla, že kočárek opravdu stál v dětském pokoji, asi si to spletla, na těchto fotografiích je jiný pokoj, je to pokoj, do kterého se vchází z chodby, je to ložnice, do dětského pokoje, kde stál kočárek, se vchází z obývací části kuchyně, kočárek stál u okna v dětském pokoji, jak je to na fotografiích č. 26 a 27. K dotazu, když za ní byl v nemocnici Š. H., zda se spolu bavili o tom, co se stalo, uvedla, že když on tam přišel, tak se ho hned ptala, co se stalo, ale on jí řekl, že neví, že malá byla v kočárku, že spinkala, že jí zkoušel dávat jíst a že ona nechtěla a po tu dobu, co byla pryč, tak ona spinkala. Po předstření, že uváděla, že Š. H. připravila mléko na krmení, k dotazu, jak to tedy bylo s tím krmením, kdy jí měl krmení dát, uvedla, že měl převařenou vodu v termosce, ta měla tmavou šedou barvu a nahoře byl uzávěr na závit, byla položená na lince a vedle toho bylo mléko a flaška na sunar, tyhle věci jsou vidět na fotografii č. 17 fotodokumentace. Pila jednu odměrku sunaru na 30 ml vody. Jak má připravit mléko, S. řekla, ale on to už věděl, odkud, to neví. Když se vrátila domů, tak bylo hotové mléko na lince ve flaštičce, ptala se Š., jestli malá jedla a Š. jí řekl, že ne, že jí dával mléko a že ho nechtěla, mléko potom vylila, musí se pořád dělat čerstvé. K dotazu, když přišla, zda ta termoska byla zavřená a zda v ní byla voda, uvedla, že termoska byla zavřená tím uzávěrem nahoře a asi v ní byla voda, nezkoušela to. Vodu si připravila vždy na celý den do termosky, všechny věci na přípravu mléka byly připraveny na kuchyňské lince, nemusel tedy pro tyhle věci nikam chodit. K dotazu, zda na lince byla i rychlovarná konvice a zda v ní byla voda, uvedla, že rychlovarná konvice na té lince byla, jestli v ní byla voda, to neví. Po předstření, že obviněný Š. H. ve výpovědi ze dne 02. 11. 2016 uvedl, že mléko připravoval z rychlovarné konvice a pak jej chladil v umyvadle pod studenou vodou, k výzvě, aby se k tomu vyjádřila, uvedla, že vždycky mléko připravovala tak, jak uvedla, a takhle to, myslí, řekla i panu H., měl dát do flaštičky jednu odměrku sunaru na 30 ml vody. K dotazu, když přišly domů, zda se malý nějak ozýval, brečel, a co dělala malá, zda byla zticha, uvedla, že když se vrátily domů, tak malá nebrečela, ta byla zticha. K dotazu, jaký v té době byl skutečně vztah mezi ní a Š. H., uvedla, že s panem H. jsou pouze kamarádi, jednou spolu měli pohlavní styk, trvale u ní nikdy nebydlel, je pravda, že se stávalo, že u ní někdy přespal, jako manželé spolu nikdy nežili. Poté jí bylo vyslyšajícím předstřeno, že obviněný Š. H. ve výpovědi ze dne 02. 11. 2016 uvedl, že po jejím odchodu z bytu on nebo ona kočárek se S. převezli z dětského pokoje do obytné části kuchyně, kde byl potom postavený u stěny, k výzvě, aby se k tomu vyjádřila, uvedla, že když odcházela, tak byl v každé, případě kočárek v dětském pokoji u okna u postele a když se vrátila, tak tam byl také. H. jí pak řekl, že

kočárek převezl z dětského pokoje do kuchyně, aby mohl S [redacted] z kočárku vyndat a nakrmit ji. Na samém počátku jí řekl, že malá celou dobu spala, přiznal se až potom později a říkal, že byl v šoku. Když se ho ptala, proč nezavolal hned záchranku, když mu S [redacted] upadla, tak jí řekl, že neměl telefon, a že byl v šoku. Ptala se H [redacted], jak držel S [redacted], když mu spadla a on jí řekl, že ji držel pod hlavičkou a pod zadečkem. To, že mu S [redacted] vypadla z ruky, tvrdí Š [redacted] pořád a nic se na tom nezměnilo, občas k ní přijde a zeptá se na malou, k ní (svědkyni) se nikdy agresivně nechoval ani k jejím dětem. Když čekala v nemocnici bezprostředně poté, co ji tam dovezla sanitka, tak jí lékař, který S [redacted] napojoval na dýchací přístroje, řekl, že utrpěla vážné zranění hlavy a tak jí to vysvětloval, říkal, že má rozdrčené kosti v lebce a že má mozek zalitý krví. Když tam za dcerou docházela, tak se jí pořád ptali, co se stalo a ona jim řekla, že měla zřejmě upadnout na zem, ten doktor jí řekl, že se to takhle nemohlo stát, že se musela do něčeho praštit nebo tam muselo dojít k nějakému velkému úrazu. Jména doktorů si už nepamatuje, mluvila pokaždé s někým jiným. K dotazu, zda při prvotním ošetření v nemocnici byla i se synem S [redacted], uvedla, že sanitkou jela pouze ona se S [redacted], S [redacted] a ostatní děti hlídala babička doma.

15. V řízení před soudem byla **svědkyně L [redacted] Ž [redacted]** vyslechnuta v rámci hlavního líčení dne 3. 4. 2018 (**č. listu 658a**). Lze konstatovat, že vypověděla v podstatě shodně jako při svých výsleších v přípravných řízeních, tedy v souladu s výše citovanými výpověďmi, byť stručněji. Doplnila, že pana H [redacted] požádala, aby jí pohlídal děti v ten den. Znali se z azylového domu z [redacted]. Na této adrese hlídal Š [redacted] děti poprvé. Už jí je hlídal občas dříve, kdyby je měl toho dne hlídat poprvé, tak by mu je nesvěřila, protože byly čtyři a S [redacted] byla miminko. Dále shodně popsala, jak byla nezletilá poškozená uložena v kočárku a jak byly přichystané věci na přípravu náhradního mléka. Při svém odchodu nezletilá poškozená nebyla nemocná a svědkyně Š [redacted] řekla, aby ji z kočárku vyndal tak, aby měl ruku pod jejím zadečkem a hlavou, aby ji prostě držel tak, aby mu neupadla. Dále zopakovala, že neví, za jak dlouho po návratu domů se šla podívat na S [redacted], protože v bytě byl zmatek, S [redacted] brečel, tak mu dělala jídlo a houpala ho v kočárku. Také udělala mámě kafe. Bylo jí divné, že se S [redacted] nebudí na jídlo, neboť Š [redacted] než odešel, tak řekl, že malá nejedla, že celou dobu spala. Ona se pravidelně každé dvě hodiny budila ohledně krmení, proto jí bylo divné, že se nehlásí o jídlo. Myslí si, že mléko bylo udělané, Š [redacted] jí říkal, že jí zkoušel dávat jíst, ale že nechtěla, chtěla spát. Dále shodně uvedla, že ten samý den v nemocnici jí Š [redacted] říkal, že neví, jak se to stalo, že malá spala. Až po týdnů, kdy za ním přišla na ubytovnu na [redacted], jí řekl, že mu vypadla z ruky. Říkal to stále. Je pravda, že policistům řekla, že toho dne byla s malou sama, protože byla v šoku a Š [redacted] bylo teprve šestnáct let a ona nevěděla, že je to s malou tak vážné. Nechtěla policii přiznat, že svoje čtyři děti nechala hlídat šestnáctiletému klukovi, neřekla to, aby ho kryla. Se Š [redacted] se na hlídání domluvila až ten den ráno, protože počítala s tím, že přijde hlídat matka. Jenomže ta s ní chtěla jít k soudu a řekla jí, že tam na ni čeká. Nechtěla brát všechny děti na soud, tak zavolala Š [redacted]. V tu dobu S [redacted] nekojila, kojila ji jen v porodnici. Š [redacted] o hlídání dětí volala telefonem, neví přesně, v kolik hodin. Když se ho později ptala, proč nezavolal záchranku, řekl, že s sebou neměl telefon. Kočárek S [redacted] byl hluboký a pevný, nebyl vratký. Nikdy se nestalo, že by se jí převrhl a S [redacted] z něj vypadla. Než odešla z domu, tak S [redacted] spinkala, nijak se hlasově neprojevovala. Chtěla ji nakrmit, ale ona nechtěla, spala. Proto S [redacted] řekla, aby jí během její nepřítomnosti dal jídlo. Chtěla jí dát najíst v půl jedenácté, než odcházela, ale ona nechtěla, takže naposledy jedla v půl deváté. Jedla normálně. S [redacted] přebalovala v kočárku, protože neměla sestavenou postýlku, někdy také na váleňdě. S [redacted] spala v kočárku, ona ji přebalovala vždy před krmením, takže je možné, že před svým odchodem. Domů se vrátila s mámou někdy po dvanácté hodině, neví přesně, kdy se šla na S [redacted] podívat. Den nebo dva dny před tím se ptala matky, jestli jí pohlídá děti, že musí na soud. Matka jí řekla, že chce jít s ní, takže věděla, že je nepohlídá. Š [redacted] řekla o tom hlídání až toho dne ráno, protože nejdřív přemýšlela, že by je vzala s sebou. Je pravdou, že S [redacted] krbová kamna často otvíral, proto je nechala dát pryč, v těchto kamnech topila jen krátkou dobu. Když byl v kamnech popel, tak ho vysypala. Zda tam byl toho 23. 10. 2015, si nevzpomněla. Ptala se Š [redacted], jestli mu nespada na ta

kamna a on řekl, že ne.

16. **Svědkyňe Š [redacted] Ž [redacted]** byla vyslechnuta v přípravném řízení 27. 10. 2016 (**č. listu 387**). Uvedla, že dne 23. 10. 2015 byla doma, volala jí dcera, že má být soud o určení otcovství její dcery **V [redacted] Ž [redacted]** a **T [redacted] Ž [redacted]**, soud měl být u soudu u nádraží. Domluvily se, že k tomu soudu půjdou. Rekla dceři, aby oblíkla děti, že je vezmou s sebou k soudu, dcera jí řekla, že má zajištěný hlídání a že jí děti bude hlídat pan **H [redacted]**. Znají se již z doby, kdy dcera bydlela v azylovém domě na [redacted], **H [redacted]** tam tenkrát bydlel se svojí matkou. Říkala dceři, že on děti hlídat nemůže, že čtyři děti neuhlídá. Děti hlídala (svědkyně), než se stala ta událost a měla s nimi, co dělat. Dcera jí na to odpověděla, že **H [redacted]** jí hlídá děti často a že je uhlídá. Jela na soud, myslí, že to mělo být od 11.00 hodin nebo od 11:15 hodin, před soudem byla už v 10:30 hodin a čekala na dceru. Dcera pořád nešla, tak jí volala, kde je, aby to stihly, dcera pořád říkala, že už jde, ale nešla, znovu jí volala a dcera jí říkala, že se už oblíká a jde na trolejbus, to už bylo asi 10:45 hodin. Dcera **I [redacted]** pak přijela asi kolem 11:00 hodin, šly pak dovnitř a dcera tam ukázala doklad, řekli jim, že se tam soud konat nebude, že to bude ve věznici na Borech, ještě je poslali do nějaké kanceláře a tam jim řekli, že to bude na Borech a že tam dcera vůbec nemusí být. Ten doklad vůbec neviděla, kdyby jí ho dcera ukázala, tak by věděla, že to nebude u soudu, ale na Borech. Od soudu šly na trolejbus, jely trolejbusem č. 16 k „Práci“, tam šla (svědkyně) do obchodu Rodinka a dcera šla s ní, zdržely se tam asi 15 minut a šly na zastávku na trolejbus č. 12 do Zátíší. Trolejbusem pak jely do zastávky Zátíší a tam šly do obchodu něco nakoupit – jídlo pro děti, z krámu pak šly k dceři domů, tam dorazily asi po 12té hodině, přesně to už neví. V bytě v [redacted] ulici bydlela dcera v té době asi jenom pár dní, neměla tam ani žádný nábytek. V den, kdy šla se **S [redacted]** do porodnice, tak akorát převzala klíče. Když přišly do bytu dcery, tak malý **S [redacted]** brečel. V kuchyni, která je propojená s pokojem, seděl u stolu **H [redacted]** a měl **S [redacted]** na rukou. Podle předložené fotodokumentace je to na foto č. 14. **H [redacted]** se ptala, jestli se **S [redacted]** vzbudila, když byla dcera s ním pryč, on řekl, že **S [redacted]** po celou dobu spinkala. **S [redacted]** vzala do náruče a dala ho do kočárku, který byl u stolu v obývací části kuchyně - celému tomu říkají kuchyň - potom **S [redacted]** v kočárku uspávala. **H [redacted]** ani neví kdy, se vypařil a odešel z bytu, bylo to asi hned, jak vzala (asi mělo být „dala“) **S [redacted]** do kočárku. Už ani neví, jestli s ním dcera mluvila, než odešel. **I [redacted]** pak mazala dětem chleba a vařila jim čaj a pro ně vařila kafe – kapučíno. Říkala **I [redacted]**, jestli se nepůjde podívat na **S [redacted]**, jestli nebude jíst, dcera říkala, že ještě něco udělá a půjde se na ni podívat. Mezitím po bytě běhaly děti **T [redacted]** s **V [redacted]**. **I [redacted]** se šla asi za 30 minut od jejich příchodu do bytu podívat do kočárku na **S [redacted]**. Kočárek se **S [redacted]** byl v dětském pokojíčku u okna – podle předložené fotodokumentace je to fotografie č. 9 a následující. Do pokojíčku se vchází dveřmi z obývací části kuchyně. Jednalo se o hluboký červený kočárek, který stál u okna v dětském pokoji - na fotografii č. 9 – 11 je dětský pokoj, ale ten kočárek je jiný - na fotografii je sedačka, v které spal **S [redacted]**. Dcera **I [redacted]** vyndala **S [redacted]** z kočárku, šla s ní, a když ji vyndávala, tak stála (svědkyně) kousek od ní. Jak ležela **S [redacted]** v kočárku, neviděla, viděla, až když jí dcera vyndala. Dcera začala okamžitě křičet – **S [redacted]** měla oteklou hlavu a **I [redacted]** na ni křičela, co jí je, držela ji na rukou a křičela. V tu chvíli nevěděla (svědkyně), co se stalo, napadlo ji, jestli jí nedali napít nějaké špatné mléko, jestli nemá nějakou alergii - byla z toho v šoku. Hned vzala telefon a běžela volat záchranku. Po předstření, že na ZZS bylo telefonováno v 13:20 hodin, uvedla, že je možné, že do bytu přišly později, než uvedla, už je to dávno a tak si to tak přesně nepamatuje. Po telefonátu na záchranku utíkala ven a dcera se **S [redacted]** běžela za ní, ostatní děti v bytě křičely. Zdálo se jí, že záchranka přijela za delší dobu. Mezitím šla okolo správcová z ubytovny, která se jmenuje **D [redacted]**, příjmení nezná, a protože je zdravotní sestra, tak **S [redacted]** masírovala srdíčko. **S [redacted]** měla oteklou hlavu, ale žádné jiné zranění na ní neviděla, byla v obličeji bledá a špatně dýchala, hlavička jí padala na stranu, oči měla, myslí, zavřené. Když přijela sanitka, tak **S [redacted]** nějakou dobu na místě oživovali a se záchrankou přijela i policie. Dcera pak i se **S [redacted]** odjela do nemocnice. Ona zůstala s dětmi v bytě, **V [redacted]** a **T [redacted]** se ptala, jestli **S [redacted]** **H [redacted]** nespadla na zem, co jí děti odpověděly, to už si nepamatuje, ani si nevzpomene, zda se jich na to ptala před tou policií. Policie se na místě také

ptala I■■■■, kdo hlídal děti a dcera jim řekla, že celou dobu byla s dětma doma sama. Řekla dceři, proč lže, že byly na soudu a děti hlídal H■■■■, ptala se dcery, proč H■■■■ kryje, dcera jí na to řekla, že nechce H■■■■ do toho zatahovat. Policii řekla (svědkyně), že si to mohou ověřit, že byly na soudu, že tam určitě jsou na kamerách, I■■■■ potom policii přiznala, že děti hlídal H■■■■. Pak dcera odjela se záchrankou. Po odjezdu záchranky zůstala s dětma doma sama, a asi za 15 minut přišel H■■■■, přišel ještě s nějakým klukem, myslí, že to byl jeho bratranec D■■■■, celé jeho jméno neví. H■■■■ se ptal, kde je I■■■■, začala na něj křičet, co udělal S■■■■ a co se v bytě stalo, řekla mu, že I■■■■ odjela se S■■■■ do nemocnice, řekla mu, že malá vůbec nedýchala a měla oteklou hlavičku, nadávala H■■■■, proč tvrdil, že celou dobu malá spala. H■■■■ na to nic neříkal, sebral se a šel pryč. S dcerou pak mluvila, až když se vrátila z nemocnice, přišla i s H■■■■. K dotazu, jak byla S■■■■ oblečená, když ji dcera vyndala z kočárku, uvedla, že na hlavě určitě neměla žádnou čepičku a v zavinovačce také nebyla, jinak si to už nepamatuje. S■■■■ určitě byla uložena v kočárku v dětském vaku a byla přikrytá dekou, viděla, jak dává dcera deku na stranu, v místnosti bylo poměrně chladno. K dotazu, jak se chovala dcera ke svým dětem, uvedla, že její dcera je nervák, s dětma jí dost pomáhá, poměrně často je hlídá, V■■■■ si dost často bere k sobě na ubytovnu. Dcera na ně občas křičí, někdy jim dá i přes zadek, zvláště hrubě se k nim nechovala, nebyla na ně agresivní. K dotazu, jak se k dětem choval H■■■■, uvedla, že když byla u dcery a byl tam H■■■■, tak se k dětem choval slušně, byl to kamarád její dcery, bydleli spolu také v ■■■■■ ulici, ne spolu v bytě, ale v domě, H■■■■ tam bydlel s matkou, často spolu chodili ven, často dceru navštěvoval doma, jestli spolu měli intimní vztah, to neví. K dotazu, kde v bytě děti spaly, uvedla, že dcera bydlela v bytě krátce a neměla tam vlastně žádný nábytek, měla tam nějaké matrace, děti spaly v dětském pokoji. Kde spala dcera, to neví, S■■■■ spával v kočárku, v té modré sedačce také v dětském pokoji. S■■■■ spala vždy v tom červeném kočárku, ten stál rovněž v dětském pokoji. K dotazu, zda H■■■■ věděl, jak se má o děti postarat, uvedla, že dcera říkala, že jí hlídal děti často, a to i v dřívější době v azylovém domě, jestli mu říkala, jak se má o děti postarat, to neví. K dotazu, zda viděla v bytě kojeneckou láhev, uvedla, že v kuchyni na lince stála kojenecká láhev, dcera jich měla víc, protože S■■■■ ještě pil mlíčko a S■■■■ také. Jestli byla lahvička plná, to už neví. Dcera nekojila a používala sunar. K dotazu, kdy byla naposledy v bytě u dcery před událostí, uvedla, že tam byla pár dní před tím, protože si dcera něco vyřizovala na sociálce. K dotazu, zda ví, zda pan H■■■■ měl někdy problémy při hlídání dětí, uvedla, že neví o tom, že by měl někdy při hlídání nějaké problémy, dcera nikdy nic neříkala. K dalšímu dotazu obhájce, jaké byly podmínky při hlídání, uvedla, že v bytě dcera neměla vlastně žádný nábytek, byla (svědkyně) tam asi 3 dny před událostí, zdržovala se s dětmi v kuchyni, nebylo vlastně ani kde sedět, S■■■■ a S■■■■ udržovala (svědkyně) v kočárcích, ostatní děti se motaly v kuchyni, v bytě byla zima, topení bylo elektrické – přímotopy. Měla (svědkyně) šest dětí a vnoučat má 11. Poté, co jí bylo předestřeno, že podle zjištění policie bylo při šetření na místě více lidí, k výzvě, aby uvedla, kdo byl v bytě, uvedla, že o události volala svojí druhé dceři V■■■■ Ž■■■■, ta přijela hned se svým přítelem, Z■■■■ N■■■■, pak tam byl také její přítel pan Z■■■■. K dotazu, zda mluvila od události s H■■■■, uvedla, že ano, říkala mu, proč nevolal záchranku, proč utekl, každé malé dítě ví, že když se něco takového stane, tak se má volat záchranka, on jí nic neodpověděl a dcera se ho zastala, říkala, že to byla nešťastná náhoda a že byl H■■■■ vystrašený, ona jim to ale nevěří, H■■■■ moc nemusí.

17. V řízení před soudem byla **svědkyně Š■■■■ Ž■■■■** vyslechnuta v rámci hlavního líčení dne 3. 4. 2018 (**č. listu 660**). I v tomto případě lze konstatovat, že vypovídala stejně jako v přípravném řízení, byť stručněji. Upřesnila časové údaje, že když zjistily, že se soud nekoná, tak přijely na Zátíší kolem 12. hodiny. Šly nakoupit do večerky a do bytu k dceři dorazily asi v půl jedné. Na její dotaz jí Š■■■■ řekl, že malá po celou dobu spala. Dcera šla dělat kávu a dětem jídlo. Malý S■■■■ brečel, tak ho vzala do náruče, Š■■■■ mezitím odešel. Dcera dala dětem jídlo a vzala si malého a svědkyně říkala, ať se jde kouknout na S■■■■. Protože S■■■■ brečel, tak ho dcera uspávala a pak se šla podívat na malou do kočárku. Zjistily, že vypadá špatně, tak šla svědkyně volat záchranku. Dcera se šla po příchodu poprvé podívat na malou asi za dvacet minut.

Š█████ říkal, že malá spinká, nevěděla, zda říkal, jestli ji krmil. Zopakovala, že po příjezdu policie dcera policistům řekla, že děti hlídala ona, ale svědkyně jí řekla, aby řekla pravdu. Dcera jim neřekla, proč lhala. Dále uvedla, že když přišly ze soudu domů, tak nejprve houpala S█████ ona a pak ho předala dceři. Ta udělala mezitím jídlo a kávu a šla se kouknout do kočárku na S█████. Dcera v té době žádného přítele neměla. Na hlídání dětí se s dcerou nedomlouvaly, domnívala se, že je vezme s sebou. Všechny děti byly malé, ale na S█████ nijak neútočily, neubližovaly jí.

18. Soud měl dále k dispozici **zprávu Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje, Útvaru zdravotnických činností ze dne 2. 11. 2015 (č. listu 140)**. Ze zprávy plyne, že k žádosti policejního orgánu a na základě souhlasu s poskytnutím informací ke zdravotnímu stavu poškozené S█████ Ž█████ podepsaného zákonným zástupcem byl poskytnut záznam hovoru na linku 155 a kopie záznamu o výjezdu ZZS. Na linku 155 bylo voláno z telefonního čísla ██████ v 13:20:27 hodin. Je tedy zřejmé, že tato zpráva potvrzuje výpovědi obou svědkyň, jakým způsobem a kdy přivolaly zdravotnickou záchrannou službu. Obsah hovoru je uložen na nosiči DVD-R (**č. listu 141**). Z něho byl v rámci hlavního líčení dne 21. 2. 2018 (**č. listu 648**) přehrán zvukový záznam, jehož obsah se shoduje s prepisem tohoto hovoru, který je též ve vyšetřovacím spise (**č. listu 362**). Lze shrnout, že na linku 155 volala skutečně svědkyně Š█████ Ž█████ a operátorce popisovala aktuální zdravotní stav nezletilé poškozené s tím, že jeho příčina jí není známá. Ze zvukového záznamu lze také vypožorovat, v jakém psychickém rozpoložení byly obě svědkyně v době, kdy zjistily zranění nezletilé poškozené, respektive v době, kdy bylo voláno na tísňovou linku 155.
19. Z **protokolu ohledání místa činu** ze dne 23. 10. 2015 (**č. listu 83**) a z fotografické dokumentace (**č. listu 86**) je zřejmé, že s ohledáním bylo započato dne 23. 10. 2015 v 17.20 hodin, předmětem byl byt, který se nachází v ██████ ulici ██████ v ██████, v ██████ ██████, byt č. █ o velikosti 3+1. Z tohoto protokolu je zřejmé, jaké bylo aktuální zařízení bytu a kde byly umístěny oba dětské kočárky, jak pro nezletilou poškozenou tak pro nezletilého S█████, tato zjištění odpovídala tvrzení svědkyně I█████ Ž█████. V rámci tohoto úkonu nebyly zajištěny žádné stopy relevantní pro toto trestní řízení. Z **protokolu ohledání věci** ze dne 30. 11. 2015 (**č. listu 97**) včetně fotografické dokumentace je zřejmé, v jakém stavu byl dětský kočárek, ve kterém byla uložena nezletilá poškozená.
20. Z důkazů, které jsou citovány v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku, vyplynulo, že k objektivně zjištěnému zranění nezletilé poškozené S█████ Ž█████ nemohlo dojít na jiném místě, než v jejím bydlíšti, tedy v bytě č. █ na adrese ██████, ██████, a nemohlo k němu dojít v jiné době než v té, po kterou zde obžalovaný mladistvý S█████ H█████ nezletilou poškozenou a její další tři nezletilé sourozence hlídal, aniž by zde byla přítomna další osoba. Z výpovědí shora jmenovaných svědkyň mohl soud tento časový úsek určit od 11.00 hodin do 12:45 hodin, byť se nepodařilo zjistit přesnou dobu, kdy ke zranění nezletilé poškozené došlo. Z uvedeného logicky vyplývá, že toto zranění nezletilé poškozené nemohl způsobit nikdo jiný než právě obžalovaný mladistvý S█████ H█████. Z jeho výpovědi vyplynulo, že připustil jím popisovaný mechanismus, který měl vést ke vzniku zranění nezletilé poškozené, avšak z dalších níže citovaných důkazů je zřejmé, že tento jím popisovaný mechanismus neodpovídá skutečnosti. Jinými slovy tedy že objektivně zjištěná zranění nezletilé poškozené nemohla vzniknout způsobem, který obžalovaný mladistvý opakovaně popisoval.
21. Právě k posouzení charakteru zranění objektivně zjištěných u nezletilé poškozené S█████ Ž█████ a způsobu vzniku těchto zranění byl v přípravném řízení opatřen **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (č. listu 108)**, zpracovaný znalcem MUDr. Petrem Hrubým dne 16. 12. 2015. V závěrech znaleckého posudku znalec uvedl, jak vyplývá ze zdravotnické a spisové dokumentace S█████ Ž█████ utrpěla dne 23. 10. 2015 toto poranění:

- zlomení obou temenních kostí hlavy (šikmá vlevo, tříštvá vpravo)
- víceložiskové pohmoždění, především pravé polokoule mozku
- úrazové prokrvácení měkkých obalů mozku
- šok z krevní ztráty.

Jmenovaná byla z místa vzniku svého poranění dopravena RZS do FN v Plzni, kde byla do 15. 12. 2015, z čehož do 29. 11. 2015 byla na JIP a poté na standardních lůžkách této kliniky. Stav S██████ Ž██████ byl při přijetí hodnocen jako kritický, byla u ní zahájena umělá plicní ventilace – tato byla ukončena 02. 11. 2015. Vzhledem ke křečím jí byl podáván příslušný lék (fenobarbital) a dále další řada příslušných léků. Protože nález u jmenované svědčil pro poranění (roztržení) tvrdé pleny mozku, dne 10. 11. 2015 u ní byla provedena neurochirurgická operace s plastikou roztržené tvrdé pleny, operace a pooperační průběh se obešly bez komplikací. Poranění S██████ Ž██████ bylo komplikováno pouřazovým rozšířením komor mozku, způsobeným nahromaděním mozkomíšního moku, což je komplikace při výše uvedeném poranění dětí téměř pravidelně se vyskytující, léčení tohoto stavu spočívalo v zavedení hadičky do komor mozku s odvodem mozkomíšního moku do dutiny břišní. Dále se její stav komplikoval tzv. hypertonicko-hyperexcitabilním syndromem (zvýšené napětí svalů a jejich dráždivosti). Z tohoto důvodu jmenovaná bude absolvovat dlouhodobější rehabilitaci se značně nejistým výsledkem. Další komplikace poranění spočívala ve vzniku pouřazové epilepsie. Dále jmenovaná byla, je a bude opakovaně kontrolována odbornými lékaři (neurochirurg, neurolog, oční lékař). S██████ Ž██████ byla propuštěna do Dětského centra v ████████ (bývalý kojenecký ústav). S██████ Ž██████ byla po vzniku svého poranění bezprostředně ohrožena na životě (bezvědomím se selháním dechu při mozoklebečním poranění), s nutností intenzivní lékařské nemocniční péče na specializovaném oddělení (JIP Dětské klíny FN v Plzni) po celou dobu její hospitalizace. Ze soudně lékařského hlediska se u S██████ Ž██████ jednalo o poranění těžké a vážné. Vzhledem k charakteru a rozsahu poranění hlavy S██████ Ž██████ je vyloučeno, že by k takovému poranění její hlavy mohlo dojít pouze v důsledku prostého pádu z výše – při jejím držení jinou osobou – s nárazem hlavy na tvrdou podložku. Zjištěné poranění musel být způsobeno použitím podstatně intenzivnějšího násilí, např. seděním na hlavě jmenované jinou osobou apod. – z tohoto aspektu je vznik poranění S██████ Ž██████, jak popisuje S██████ H██████, s posléze zjištěným poraněním jmenované v rozporu. Trvalé následky poranění lze hodnotit až po uplynutí jednoho roku od jeho vzniku – již dnes je však nanejvýš pravděpodobné, že se S██████ Ž██████ stane trvale upoutanou na lůžko (odkázána na péči jiné osoby), s největší pravděpodobností s těžkou poruchou hybnosti (případně i citlivosti a řeči). Dále u ní bude nutná trvalá léčba epilepsie k zabránění epileptických záchvatů, rovněž odvod mozkomíšního moku do dutiny břišní hadičkou bude trvalý. (poznámka: 3. bod posudku byl znalcem konzultován s ████████. MUDr. E. S██████ z Dětské kliniky FN v Plzni)

22. Dne 8. 2. 2016 byl proveden výslech **znalce MUDr. Petra Hrubého (č. listu 118)**, který uvedl, že ve znaleckém posudku ze dne 16. 12. 2015 dospěl k závěru, že vzhledem k charakteru a rozsahu poranění hlavy S██████ Ž██████ je vyloučené, aby k takovému poranění její hlavy mohlo dojít pouze v důsledku prostého pádu z výše, při jejím držení jinou osobou s nárazem hlavy na tvrdou podložku. V posudku uvedl, že zjištěné poranění muselo být způsobeno použitím podstatně intenzivnějšího násilí. K tomuto závěru dospěl na základě konzultace s ████████ MUDr. E. S██████ z Dětské kliniky FN Plzeň. Tato mu uvedla, že děti po pádu ošetřují na jejich pracovišti v řádu desítek a že u těchto dětí po takových pádech nejsou tak těžká a závažná poranění hlavy, jako byla zjištěna u S██████ Ž██████. Na jeho dotaz ohledně možného mechanismu zranění jmenované mu ████████ S██████ odpověděla, že se mohlo jednat o sedění druhou osobou na hlavě dítěte na tvrdé podložce. Ještě by chtěl uvést důvod, proč tento dotaz na ████████ S██████ vůbec vznesl – neurochirurg, který dne 1. 12. 2015 prováděl kontrolu zranění S██████ Ž██████ ve svém závěru mimo jiné uvedl, že probíhá nadále šetření okolností úrazu, který nemohl vzniknout prostým pádem, z tohoto důvodu tedy kontaktoval ████████ S██████, ta mu tento názor neurochirurga vlastně potvrdila, resp. s ním souhlasila.

Pokud v odborném vyjádření ze dne 26. 10. 2015 uvedl pádový mechanismus jako příčinu poranění S ■■■■■ Ž ■■■■■ s nárazem hlavy na tvrdou podložku z výšky minimálně 80 cm, vycházel ze zkušeností své znalecké činnosti, v té době ale neznal přesný rozsah poranění hlavy S ■■■■■ Ž ■■■■■. Před započítím toto jeho výpovědi mu bylo umožněno si přečíst dodatek výpovědi prověřovaného Š ■■■■■ H ■■■■■ ze dne 19. 01. 2016, a pokud H ■■■■■ uvádí, že S ■■■■■ Ž ■■■■■ mu měla spadnout z výšky 130 cm, pak tedy lze připustit, že takovým pádem by bylo možné poranění S ■■■■■ Ž ■■■■■ vysvětlit. V původním znaleckém posudku vycházel z výšky 80 cm, která je přibližně minimální výškou pro způsobení podobných zranění, neboť v té době neznal skutečnou výšku, z které měla S ■■■■■ Ž ■■■■■ spadnout. Na základě výše uvedeného obsah výpovědi Š ■■■■■ H ■■■■■ by tedy nebyl v rozporu s posléze zjištěným poraněním S ■■■■■ Ž ■■■■■.

23. V reakci na uskutečněný vyšetřovací pokus znalec MUDr. Petr Hrubý vypracoval **doplněk znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (č. listu 210)**. Znalci bylo uloženo, aby po zhodnocení veškerého spisového materiálu a průběhu vyšetřovacího pokusu se vyjádřil ke skutečnosti, zda zranění způsobené nezletilé S ■■■■■ Ž ■■■■■ mohl být způsobeno tak, jak uvádí obžalovaný mladistvý Š ■■■■■ H ■■■■■. Znalecký posudek obsahuje výtah z protokolu o vyšetřovacím pokusu, dále konzultaci znalce s lékařem – neurochirurgem z Neurochirurgické kliniky FN v Plzni. Po absolvování vyšetřovacího pokusu znalec možný mechanismus vzniku poranění konzultoval s lékařem – neurochirurgem z NCH FN v Plzni MUDr. P ■■■■■ V ■■■■■, který vyloučil, že by k poranění hlavy S ■■■■■ Ž ■■■■■ mohlo dojít pádem na podlahu z pozice, v níž byla držena obžalovaným mladistvým, kdy na podporu toho, že nedošlo k pádu s nárazem hlavy na podložku (podlahu) nutno uvést jakoukoliv absenci povrchového poranění povrchu (kůže hlavy) – jako např. oděrky či modřiny, uvedl, že k zranění hlavy došlo silou drtivého charakteru – nalehnutí, zalehnutí, šlápnutí a to asi přes polštář nebo podobný předmět. K vyšetřovacímu pokusu, provedenému dne 09. 06. 2016 v bytě č. ■■■■■ v ■■■■■ ulici v ■■■■■ znalec – po konzultaci s lékařem Neurochirurgické kliniky FN v Plzni MUDr. P ■■■■■ V ■■■■■, který jmenovanou při hospitalizaci pravidelně vyšetřoval a rovněž se zúčastnil vyšetřovacího pokusu - konstatuje, že k zjištěnému poranění hlavy S ■■■■■ Ž ■■■■■ nemohlo z traumatologického hlediska dojít jejím pádem z výšky cca 1200 mm, s dopadem hlavy na tvrdou podložku, tak jak předvedl obžalovaný mladistvý. Na podporu uvedeného lze uvést, že při takovém dopadu – nárazu – ničím nekryté hlavy na tvrdou podložku (podlaha) by nepochybně došlo k poranění kožního krytu hlavy jmenované v místě jejího kontaktu s podložkou - jednalo by se o oděrky, případně modřiny či drobné tržné rány – tato poranění u S ■■■■■ Ž ■■■■■ však zjištěna nebyla. Pádový mechanismus však vylučuje především charakter poranění hlavy S ■■■■■ Ž ■■■■■, který odpovídá působení drtivé síly proti hlavě jmenované. Jako možný mechanismus by připadalo v úvahu např. nalehnutí na hlavu či zalehnutí, šlápnutí na hlavu, sezení na hlavě apod. Je přitom zároveň nanejvýš pravděpodobné, že k násilí tohoto charakteru došlo přes nějaký předmět (např. polštář), nacházející se mezi hlavou a zraňujícím předmětem.
24. V řízení před soudem byl **znalec MUDr. Petr Hrubý** vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 20. 2. 2018 (**č. listu 626**). Potvrdil výše uvedené závěry a upřesnil, že se nejprve domníval, že to mohlo být tak, jak obžalovaný mladistvý uváděl, tedy že mu nezletilá poškozená mohla spadnout z výše 120 – 130 cm, že by to tomu poranění odpovídalo. Na základě konzultace s neurochirurgem MUDr. V ■■■■■ svůj názor upřesnil v tom směru, že takhle to vzniknout nemohlo. Na základě vyšetřovacího pokusu uvedl nalehnutí na hlavu, šlápnutí na hlavu, sezení na hlavě, kdyby ta hlava spočívala na tvrdé podložce. K násilí došlo nejspíše přes nějaký předmět, například polštář nacházející se mezi hlavou a zraňujícím předmětem. Na hlavě nebyla zjištěna žádná poranění, která by svědčila pro pád, ať už to jsou oděrky, krevní výrony nebo drobné tržné ranky. Pokud by nezletilá poškozená spadla tak, jak demonstroval obžalovaný mladistvý při vyšetřovacím pokusu, tak pokud by měla pokrývku hlavy, tak by na hlavičce žádné poranění

být nemuselo. Pokud by pokrývku neměla, došlo by k oděrkám, krevním výronům či drobným tržným rankám, ale tato poranění zjištěna nebyla. Pokud jde o pojem drtivé síly, pak u čtrnáctidenního dítěte bude mít jiné fyzikální parametry než u dospělého člověka už jen proto, že tam nejsou zcela vyzrálé kosti klenby lebeční. Jsou sice spojeny švy, ale jsou mezi nimi lupínky. Síla, která vyvolá stejné poranění u dospělého, stačí být u toho dítěte menší. Upozornil, že to bylo spojeno se ztrátou krve. Kromě zlomenin obou temenních kostí měla nezletilá poškozená značně poškozený mozek. K takovému poškození mozku, byť menšího rozsahu, by mohlo dojít při pádu, který popisoval obžalovaný mladistvý při vyšetřovacím pokusu, ale nelze to připustit vzhledem k absenci oděrek a jednak jsou tam další poranění. Mnohočetnost a závažnost poranění ten pád vylučují. Ta mohla být způsobena jednorázově, jediným účinkem síly, například jediným úderem přes polštář, jedním šlápnutím, jedním sednutím. Je důležitá razance zraňujícího děje. K zranění nemohlo dojít popisovaným pádem, mohlo k tomu dojít působením jedné síly, samozřejmě i opakovaným násilím. Postačil by jediný razantní útok, ale nelze vyloučit, že by jich mohlo být více. Pak by neměly takovou razanci, ale účinek by se sčítal. Nelze určit, kdy k tomu zranění došlo. Poranění byla tak závažná, že nelze předpokládat, že prodleva před možným vznikem poranění a prvotním ošetřením byla nějak dlouhá, protože došlo k bezprostřednímu ohrožení života. Tuto prodlevu by neviděl příliš dlouhou, neboť se nezletilou poškozenou podařilo zachovat při životě. Pokud by byla dlouhá, pak mohla na místě nebo při převozu zemřít. Tuto dobu by kvantifikoval na desítky minut. Závěrem uvedl, že kdyby ji někdo vzal za dolní končetiny, zvedl do výšky a hodil vši silou proti podlaze, tak by k těmto poraněním dojít mohlo. Pokud by však neměla pokrývku hlavy, byly by tam oděrky, krevní výrony či tržné rány. Jmenovaný znalec byl podle pokynů Vrchního soudu v Praze vyslechnut v hlavním líčení dne 11. 12. 2018 (**č. listu 789**). Zde uvedl, že v odůvodnění Vrchního soudu v Praze se mimo jiné nastiňuje alternativa, kdy by obžalovaný mladistvý po pádu dítěte na zem na něj nějak našlápl, nebo že by na něj nějak padl. Znalec měl k dispozici svůj původní znalecký posudek včetně doplňku a dále doplněk znaleckého posudku Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, kde se píše, že to nalehnutí či našlápnutí by bylo možné, ale muselo by to být plnou hmotností. Pokud by se jednalo o pád obžalovaného mladistvého na ležící holčičku, pak by se muselo jednat o sílu značné intenzity, kterou by vyvinul kolenní nebo loketní kloub, tj. kde je tvrdá kostní tkáň. S těmito závěry se naprosto ztotožňuje a nemá, co by dodal. Na dotaz, zda je představitelné, že by někdo někoho upustil, ztratil rovnováhu a šlápl na něho plnou vahou, uvedl, že to je právě ten problém. Rovnováhu člověk ztratit může, ale násilí plnou hmotností by nepovažoval za stoprocentní. Když člověk vidí, k čemu by mohlo dojít, tak se snaží možné následky, tedy ta poranění minimalizovat. Snaží se, aby ta působící síla byla co nejmenší. Je méně pravděpodobné, že by se jednalo o násilí plnou silou. Na dotaz, zda je představitelná situace, že by na ni upadl kolenním či loketním kloubem a zda by se muselo jednat o nekontrolovatelný pád, doplnil, že kdyby šlo o takový pád, který by dotyčný nezvládl, pak lze připustit, že by ta působící síla musela být značná. Zde je koordinace pohybu menší než při šlápnutí nebo našlápnutí. Hlavička by musela být zasažena kolenním či loketním kloubem, čili tvrdou kostní tkání, měkkou tkání by takové poranění nevzniklo. Nekontrolovatelný pád může být třeba na náledí. Spíše se uvádí urychlený. Často je vidět u osob ovlivněných alkoholem nebo jinými omamnými látkami, kde jsou obranné reakce nějakým způsobem sníženy. Každý člověk se snaží reflexivně pád kontrolovat a minimalizovat škody na svém zdraví. Když bude padat dopředu, tak reflexivně natáhne paže, když dozadu, tak dá ruce za sebe i za cenu toho, že může dojít ke zranění kostí. Je málo pravděpodobné, že někdo ztratí rovnováhu a plnou vahou někomu šlápně na hlavu. Zátěž plnou hmotností těla se jeví jako dost nepravděpodobná. Pokud však někdo někoho našlápně plnou hmotností těla, je to většinou úmyslné, ale nemůže to hodnotit. Reakcí člověka při pádu by se mohl zabývat znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie či neurologie či psychiatrie. Reakci hodnotil obecně. Pokud by holčička upadla, tak je málo pravděpodobné, že by došlo k našlápnutí. To by považoval za náhodné a pak nelze předpokládat, že by tam byla vyvinuta maximální síla, to je málo pravděpodobné. Nemůže hodnotit, zda byl pád obžalovaného mladistvého normální nebo nenormální. Těžko může posuzovat, jak by mohl pád vypadat

obžalovaného mladistvého, pokud držel na ruce ještě jedno dítě. Mohl by se snad vyjádřit znalec z oboru biomechaniky.

25. V přípravném řízení byl dále k důkazu opatřen **znalecký posudek, podaný Lékařskou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci (č. listu 329)**. Znalcům bylo kromě jiného uloženo vysvětlit vznik šoku u nezletilé poškozené S ██████ Ž ██████ z krevní ztráty po poranění hlavy, dále se měli vyjádřit k časovému úseku, který uplynul od vzniku zranění hlavy do stavu s výrazným otokem měkkých tkání hlavy a výrazným podkožním hematodem. Jejich úkolem také bylo popsat poranění hlavy nezletilé poškozené a tento popis demonstrovat na snímcích z CT vyšetření a vyšetření metodou magnetické rezonance a na fotografiích z neurochirurgických zákroků, vyjádřit se ke směru působení zraňující síly a polohy hlavy nezletilé poškozené v době vzniku zranění, konečně pak k jakým zraněním hlavy může dojít při prostém pádu kojence stáří 18 dnů, váhy cca 3 kg, z výšky cca 1200 mm na pevnou podložku a zda v případě zjištěných zranění nezletilé poškozené k nim mohlo dojít tak, jak popisoval a ukazoval obžalovaný mladistvý a jakým způsobem je zdůvodnitelné zjištěné poranění hlavy a jaký mohl být mechanismus jeho vzniku. K tomuto znalci uvedli, že šok je náhlý život ohrožující stav poruchy prokrvení tkání, která může vést k orgánovým změnám. Krevní objem malého novorozence je 80-85 ml/kg hmotnosti, což u 3 kg dítěte odpovídá cca 240 – 250 ml krve. Již malé ztráty v objemu 10-15 % můžou vést k poruše prokrvení periferních tkání. U poškozené byla zjištěna při příjmu hladina hemoglobinu 63 g/l, přičemž norma je cca 120 g/l, což značí výraznou ztrátu, která vedla k hypovolemickému – hemoragickému šoku. Jediné krvácení, které bylo zjištěno, bylo nitrolební a do měkkých tkání hlavy, kdy dle fotodokumentace mohlo dojít ke ztrátě nejméně 40 – 50 ml krve, což by odpovídalo nejméně 20% objemu krve poškozené, což mohlo vést k projevům šoku. Dále uvedli, že otok a hematod měkkých tkání se může rozvíjet řádově v 10 minut až několika málo hodin, a proto může odpovídat době mezi 11:00 – 13:20 hodin, kdy bylo zranění oznámeno na ZZS v Plzni. Znalci provedli popis CT vyšetření S ██████ Ž ██████ ze dne 23. 10. 2015 - zlomenina temenní kosti oboustranně, lomné linie jsou široké, v nejširším místě asi 7 mm, jsou téměř souměrné, v oblasti věnčitého švu vpravo je drobná vpáčená zlomenina, všechny lebeční švy jsou rozšířené, oboustranně ve spánkové a temenní oblasti jsou měkké části rozšířené otokem a prokrvácením, hustota (denzita/ mozkové tkáně je oboustranně snižena při otoku mozku, v pravém čelním a parietálním laloku jsou ložiska vyšší hustoty /denzity/ odpovídající prokrváceným zhmožděninám, oboustranně je výrazné krvácení pod pavučnici /subarachnoidálně/, je výraznější vlevo (obr. 2 a 3), dále je krvácení podél tentoria /řasa tvrdé pleny mozkové kryjící shora mozeček/ a mezi oběma polovinami velkého mozku /interhemisferálně/, vlevo v čelní a temenní oblasti je krvácení pod tvrdou plenu mozkovou /pod dura mater/, komorový systém je velmi štíhlý, struktury střední čáry nejsou posunuté, prostory s mozkomíšním mokem na spodině /bazální cisterny/ jsou zúžené. Stanovili závěr: výrazný otok mozku, krvácení pod pavučnici a také pod tvrdou plenu mozku /subarachnoidální a subdurální hemoragie/, prokrvácená zhmožděná ložiska vpravo, široké zlomeniny temenní kosti a vpáčená /impresivní/ zlomenina v oblasti věnčitého švu vpravo, rozšíření všech lebečních švů, prokrvácení a otok měkkých částí hlavy. Dále znalci provedli popis MR vyšetření mozku S ██████ Ž ██████ ze dne 6. 11. 2015 vyšetření v příčném a bočním průmětu, sekvence T2, T1, T1 trim, DWI a SWI. Oboustranně v čelní a spánkové krajině jsou při kostech kolekce tekutiny v prostoru pod tvrdou plenu mozkovou /dura mater/. Dále jsou přítomná krvácení při kostech v zadní jámě lební a mezi polovinami /hemisférami/ velkého mozku vzadu. V temenní oblasti oboustranně a čelní krajině vpravo jsou v mozkové tkáni změny, které odpovídají ložiskům po krvácení a drobným dutinkám. V této oblasti je zmenšení mozkové tkáně /atrofie/. Vpravo jsou zbytky krvácení pod pavučnicí /subarachnoidálně/ v čelní a temenní oblasti. Od poslední kontroly /CT mozku/ došlo k rozšíření komorového systému, zejména pravé postranní komory, která v oblasti těla měří asi 22 mm. Struktury střední čáry nejsou posunuté. Prokrvácení měkkých částí hlavy ve spánkové a temenní oblasti /kefahematom/. Stanovili závěr: zmenšení mozkové tkáně/atrofie mozku/, oboustranně ložiskové změny v mozkové tkáni po krvácení /multicystická

encefalopatie/, zbytky krvácení pod pavučnicí a pod dura mater /tvrdou plenu/ oboustranně /subarachnoidálně a subdurální/, tekutina v prostoru pod dura mater v čelní a spánkové oblasti /subdurální efuze/, hemoragie v zadní jámě a mezi polovinami velkého mozku /interhemisferálně /, rozšíření komorového systému, zvl. pravé postranní komory, velká krvácení v měkkých částech hlavy vpravo. Dále uvedli, že podle zobrazených snímků došlo k působení síly z více směrů, pravděpodobně poloze hlavy na tvrdé položce na boku a jejich příčině se nelze jednoznačně vyjádřit. Ve znaleckém posudku také uvedli, že ze zkušenosti členů komise při pádu dítěte z cca 1,2 m na hlavu na tvrdou podložku, což je relativně běžný pád, nemusí dojít k žádnému vážnějšímu poranění, dochází pouze k pohmoždění měkkých tkání hlavy. Lze připustit, že by nitrolebně mohlo dojít k otřesu mozku, na lebce by mohla vzniknout maximálně prasklina /fisura/. V těžších případech může dojít k lokalizovanému nitrolebnímu krvácení na straně zlomeniny. Je velice nepravděpodobné, že k tak závažnému poranění dítěte by mohlo dojít tak, jak to popisuje a ukazuje obžalovaný mladistvý Š. H. K jednoznačnému mechanismu úrazového děje a následnému vzniku závažného poranění hlavy oboustranně se členové odborné komise nemohou vyjádřit. Mnohočetná zranění musela být způsobena intenzitou velké síly, působící z obou směrů na hlavičku dítěte a to buď současně, nebo opakovaně. Na podkladě dodané zdravotnické a spisové dokumentace se členové komise přiklánějí k názoru, že toto zranění nevzniklo pouze prostým pádem dítěte z výše, tak jak to udává obžalovaný mladistvý Š. H. a jak je detailně předvedeno při vyšetřovacím pokusu, který všichni členové odborné komise shlédli

26. V řízení před soudem byl v rámci hlavního líčení dne 21. 2. 2018 (**č. listu 648**) vyslechnut znalec Doc. MUDr. Svatopluk Loyka, CSc., předseda komise odborníků Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, která vypracovala výše citovaný znalecký posudek. Potvrdil závěry uvedené v citovaném znaleckém posudku a doplnil k jednotlivým otázkám původního zadání, že pokud jde o úrazový krvácivý šok, bylo vypočítáno, že chybělo 20 % krve, což stačilo na hemoragický šok a zdroj krvácení byl mnohočetný a nitrolební. Bylo tam krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, masivní prokrvácení měkkých plen mozkových a krvácení mezi dvěma polokoulemi mozkovými šířky 7 mm. Dále bylo krvácení nad mozečkem, který odděluje malý mozek od středního a velkého. Pokud jde o časový úsek, který uplynul od vzniku zranění hlavy nezletilé poškozené do stavu s výrazným otokem měkkých tkání, došlo ke shodě, že uvedená doba od 11:00 hodin do 13:20 hodin by odpovídala vzniku otoku. Znalec také provedl opětovný popis snímků z vyšetření CT a vyšetření metodou magnetické rezonance, které soudu předložil a opatřil popisem (**č. listu 630 – 647**). Dále se vyjádřil ke směru působení zraňující síly a zraňujícího předmětu a poloze hlavy nezletilé poškozené v době vzniku zranění. Uvedl shodně, že došlo k působení síly z více směrů, pravděpodobně v poloze hlavy na tvrdé podložce na boku. Souhlasí s MUDr. Hrubým, který ve svém znaleckém posudku uvedl několik možných alternativ vzniku zranění. Bylo zdůrazněno, že zevně nebyly oděrky ani jiná otevřená poranění, takže další možné mechanismy tam nemohly vzhledem k této skutečnosti být. Pádem z popisované výšky na pevnou podložku by mohlo dojít k otřesu mozku a lze připustit i drobnou zlomeninu. Ta byla při korunním švu zjištěna, ale byla tak drobná, že není na snímcích objektivizovaná. Myslí si, že muselo dojít k tupému násilí na pravou polovinu hlavy, které bylo rozhodující, protože pravá mozková polokoule byla zdevastovaná a zničená. Jedná se o mnohočetná poranění velkou intenzitou síly působící z obou směrů. Konstatoval, že znalecký posudek MUDr. Hrubého není v rozporu se závěry tohoto posudku. Zjištěná devastující poranění hlavy nemohla vzniknout uváděným mechanismem. Byla způsobena intenzitou velké síly působící z obou směrů, a to buď současně, nebo opakovaně. K úrazu mohlo dojít dříve než v 11 hodin, neboť rychlost a viditelnost otoku a jeho klinické projevy nastupují různě, protože tam jsou různé faktory, které otok způsobí. Pokud jde o prvotní příznaky úrazu, pak podle znalce dítě upadlo do bezvědomí. Dýchání a srdeční akce jsou řízeny v prodloužené míše. Malý mozek nebyl postižen, následky úrazového děje se zastavily nad tvrdou plenu, která chrání zadní hlavu, kde je umístěna prodloužená mícha, most a mozeček. Tato centra fungovala, otok na nich nebyl, takže dítě mohlo

dýchat a jeho srdeční akce zůstala zachována. Ten časový úsek tedy mohl být delší než 11.00 až 13.20, tento interval měli od policie. Vzhledem k tomu, že není znám mechanismus úrazového děje, tak není možné stanovit, zdali prvotní byla ta malá zlomenina na vrchlíku a druhotné byly ty další zlomeniny. Případné hematomy se mohly projevit až později. MUDr. Hrubý po konzultaci s MUDr. V. uvedl, že tam měla být zřejmě nějaká textilie, například měkká deka, která by měla být mezi zraňující silou a hlavičkou. Možné to je, ale není to nutné, pokud člověk použije bosou nohu či nohu s ponožkou či sportovní obuv s hladkou podrážkou. Pokud by šlo o nasednutí, tam jsou zase kalhoty. Hypotéza MUDr. Hrubého je správná, ale není to nutnost. Teoreticky se zranění mohlo stát několik desítek minut před tím, než bylo oznámeno. Když matka dítě uviděla, tak už nastupoval edém a prokrvácení tvořilo zjevnou deformaci hlavičky. Mohlo to být v době, kterou znalci uvedli, ale i dříve. Drobná zlomenina vrchlíku by mohla odpovídat typu zranění, jak to popisoval obžalovaný mladistvý. Nepřipustil by, že by mohla vzniknout při stejném mechanismu jako ostatní zranění. Postižení mozku bylo takové, že dítě plakat nemohlo, nástup poruchy vědomí byl velmi rychlý. Krajský soud v Plzni opatřil v souladu s pokyny Vrchního soudu v Praze doplněk znaleckého posudku Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci (**č. listu 740**). Na dotaz „zda-li objektivně zjištěná poranění hlavy nezletilé poškozené mohla být způsobena mechanismem spočívajícím například v našlápnutí na hlavičku nezletilé poškozené ležící na zemi v důsledku ztráty rovnováhy pachatele po upuštění jmenované na zem při manipulaci s ní, nebo jiným srovnatelným mechanismem, například pádem pachatele na nezletilou poškozenou ležící na zemi“ bylo odpovězeno, že členové odborné komise velmi pečlivě zohledňovali ve svém posudku všechny okolnosti a skutečnosti případu v části přiloženého spisu a zdravotnické dokumentace, stejně tak u soudního jednání Doc. MUDr. Svatopluk Loyka CSc. plně a odpovědně odpovídal na všechny položené otázky. Obecně úrazový děj skýtá řadu alternativ, takže žádný z členů odborné komise se neuchýlil ke spekulacím. Byl jim předestřen další možný mechanismus úrazového děje popsáný v zadané otázce. Za předpokladu, že dítě z výšky 1,20 metru upadlo na jednu část obličeje a hlavy a při ztrátě rovnováhy došlo plnou vahou k našlápnutí na opačnou část hlavy, pak tento mechanismus lze připustit, stejně jako srovnatelné mechanismy. Pokud jde o pád pachatele, pak by musel zasáhnout hlavičku kolenem, loktem a podobně, tedy vystupující tvrdou částí těla, rovněž plnou vahou, tedy výraznou silou. Na dotaz „pokud by tento mechanismus vzniku zjištěných poranění hlavy nezletilé poškozené připadal v úvahu, pak silou jaké intenzity by tato zranění byla způsobena“ bylo odpovězeno, že intenzita našlápnutí na hlavičku nebo srovnatelného mechanismu by byla výrazná.

27. Pokud jde o další důkaz, je třeba se zmínit o výpovědi **svědka D. Ž.** z přípravného řízení (**č. listu 397**). Jedná se o příbuzného obžalovaného mladistvého, který kromě jiného uvedl, že když jel se Š. za I. do nemocnice, tak mu řekl, že hlídal její děti, měl v náručí S. a na druhou ruku chtěl vzít S., a jak jí bral, tak mu uklouzla a upadla na zem. V nemocnici však Š. řekl I., že neví, co se stalo, asi se bál. Před tím svědkovi řekl, aby to I. neřekl, řekne to I., až bude čas.
28. Dále je třeba se zmínit o dalším důkazu, který byl proveden v řízení před soudem. Jedná se o **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví (č. listu 562)**, který před zahájením hlavního líčení předložil zmocněnec nezletilé poškozené. Pokud jde o jeho závěry, které souvisí s celkovou částkou pro odškodnění nemajetkové újmy na zdraví nezletilé poškozené S. Ž., tyto budou podrobně prezentovány v další části odůvodnění tohoto rozsudku, která se bude týkat výroku o náhradě škody. Ze zmíněného posudku však kromě jiného také vyplynul aktuální zdravotní stav nezletilé poškozené a následky omezení činností po úraze. Znalec uzavřel, že nezletilá poškozená je v současné době těžce psychomotoricky postižená dívka po těžkém kraniocerebrálním poranění a sekundární hypoxemii v novorozeneckém věku s postižením zraku a sekundární posttraumatickou epilepsií. Nelze u ní očekávat jakýkoliv pokrok ve vývoji motorických, duševních a zrakových funkcí. Klinický stav je ustálený, nedá se očekávat jakékoliv zlepšení. Veškerý potenciál pro budoucnost je ztracen.

29. Vzhledem k věku obžalovaného mladistvého a charakteru provinění, kterého se dopustil, byl v přípravném řízení zkoumán jeho duševní stav a byly vypracovány **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví dětská psychiatrie a dětská klinická psychologie (č. listu 282)**. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětská psychiatrie vyplynulo, že ambulantní zkoumání duševního stavu obžalovaného mladistvého je plně postačující k podání znaleckého posudku. Obžalovaný mladistvý v době, kdy mělo dojít k události, netrpěl vážnou duševní poruchou, byla u něj diagnostikovaná nesocializovaná porucha chování na bázi disharmonického vývoje osobnosti – dominují rysy dissociální, dále pak impulzivně – explozivní. Tato porucha se projevuje mimo jiné nerespektováním autorit, překračováním pravidel a norem chování, zákonů. Sebestředné jednání, anetičnost, nedostatečně rozvinuté vyšší city, absence empatie, pak stav doplňují. Obžalovaný mladistvý byl v době činu schopen rozpoznat společenskou škodlivost svého jednání, byl schopen své jednání ovládat, znalec tak hodnotí rozpoznávací a ovládací schopnosti jako plně zachovalé. Obžalovaný mladistvý v době spáchání provinění byl s ohledem na svůj věk a rozumové schopnosti schopen rozpoznat protiprávnost činu a své jednání ovládat. Jeho současný duševní stav zcela umožňuje chápat smysl trestního řízení, dokazování, případně soudního projednávání. V současné době netrpí vážnou duševní poruchou, je u něj nadále shledávána nesocializovaná porucha chování bázi disharmonického vývoje osobnosti – dominují rysy dissociální. Pokud k činu došlo mechanismem dle obžalovaného mladistvého (byť je v rozporu s posudky znalců soudních lékařů), nebyl spáchán patologickým jednáním, v afektu apod. Nebyly u něho prokázány známky závislosti na alkoholu či OPL. Jeho obytný na svobodě není z čistě medicínského pohledu nebezpečný. Znalec nenavrhuje žádná medicínsko-právní opatření, nenavrhuje tak ochrannou léčbu. V řízení před soudem v rámci hlavního líčení dne 20. 2. 2018 (**č. listu 627**) znalec potvrdil své závěry a doplnil, že obžalovaného mladistvého nebyly shledány známky zneužívání alkoholu či omamných a psychotropních látek. Ze závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická psychologie vyplynulo, že inteligence obžalovaného mladistvého (po zvážení veškerých diagnostických vstupů) odpovídá podprůměru, lépe rozvinuty jsou zejména prakticky využívané složky inteligence, kognitivní styl je povrchní, nepropracovávající. Osobnost se utváří disharmonicky, dominují rysy dissociální s přidruženou iritabilitou. Má značnou tendenci k pohodlnému, zahálčivému životu, řídí se sám sebou a vlastními přáními, žije provizorním způsobem života, nezodpovědně, je nevytrvalý. Vyšší city se nerozvíjejí přiměřeně plasticky, jsou evidentní deficity empatie, nízká míra sociálně – emoční angažovanosti, posuzovanému nejsou cizí drzosti, svědomí je dysfunkční, autoritami nevzrušitelný, s pokřivenými morálními normami. Obžalovaný mladistvý byl schopen správně chápat a vnímat průběh jednotlivých událostí v době spáchání provinění (pokud se jej dopustil). Nejsou žádné doklady o tom, že by obžalovaný mladistvý jednal v afektu nebo mechanismem zkratkového rozhodnutí. Na stranu druhou je třeba připustit, že impulzivně – explozivní reagování neodporuje obecné charakteristice jeho osobnosti. Bude-li mu vina prokázána, pak lze s jistotou konstatovat, že motivace nevyplývala z patických (chorobných) pohnutek. Lze ho označit za osobu málo senzitivní, s chabými zábrany proti agresivnímu chování, popudlivou, agresivního reagování, zejména pak v zátěži, se je možné poměrně snadno dočkat. Ke společnosti má vztah typicky charakteropatický, amorální: upřednostňuje sebe a své zájmy, společenský zájem je mu cizí, překračovat závazná pravidla mu nečiní žádné morální obtíže, uzpůsobuje si pravidla fungování i definice hranic přijatelného dle svého vkusu. O matku má snad snahu se bazálně provozně postarat, na stranu druhou ji naprosto dlouhodobě nerespektuje, parazituje na jejích příjmech, aniž by se cítil provinile, apod., podobné je to s bratrem, u kterého bydlí. Obecně vzato, obžalovaný mladistvý není schopen plastičtějších, závazných vztahů k lidem, má silné sklony k účelovosti ve vztazích. Prognóza dalšího vývoje osobnosti ve vztahu k protisociálním jednáním je nevalná, posuzovaný s vysokou pravděpodobností se vyvine v jedince se zvýšeným celoživotním rizikem protisociálních aktů. Pro resocializaci ve smyslu stabilního a dlouhodobého přizpůsobení se na společenský úzus nemá kognitivní ani osobnostní předpoklady a nedisponuje ani uplatnitelnou podporou širšího sociálního okolí (ve smyslu výchovného vedení k nápravě v rodině vč. rodiny širší). V řízení před

soudem v rámci hlavního líčení dne 20. 2. 2018 (č. listu 628) znalkyně potvrdila své závěry a doplnila, že obžalovaný mladistvý patří k osobnostem, u kterých lze očekávat dispozici ke lhaní a to nejen ve vztahu k této předmětné věci, ale obecně. Je možné, že si svoji verzi vymyslel, protože není příliš košatá a obsahově náročná na to, aby si ji zapamatoval a opakovaně uváděl. To, co uvádí, nemusí mít reálný podklad. Věrohodnost jeho výpovědi nebyla posuzována, ale má motivaci vypovídat tak, aby to pro něho bylo výhodné.

30. **Ze zprávy Dětského centra [REDAKCE] z dne 4. 12. 2018 (č. listu 785)** vyplynulo, že nezletilá poškozená pobývala v Dětském centru [REDAKCE], [REDAKCE], od 15. 12. 2015 do 30. 11. 2017 a od 4. 12. 2017 dosud. V této zprávě je popsán její aktuální zdravotní stav, kromě jiného že vývojově odpovídá přelomu I. a II. trimenonu v patologickém obraze dětské mozkové obrny – kvadruparetické formy. Dítě je ležící, s predilekcí stočení hlavy a držení trupu vpravo. Zvukové projevy pouze formou skřeků, smíchu a pláče, jiné řečové projevy přítomné nejsou. Na sluchové podněty reaguje pohyby celého těla, na zrakové podněty reaguje nepřesvědčivě – zachytí pohyb předmětu pravým okem a krátce sleduje. Nejistě vede pravou ruku pomalu k hračce, neuchopí ji, nedrží. Sama nepije, nepolyká, krmena je do gastrostomie zavedeným PEGem (hadičkou zavedenou skrze břišní stěnu přímo do žaludku). Nyní je jí 37 měsíců, hmotnost 11 000 gramů, délka 99 cm, obvod hlavy 40,5 cm. Z této zprávy vyplynul závěr, že se jedná o těžce zdravotně postiženou dívku po traumatu lbi a mozku v novorozeneckém věku s postižením zraku a sekundární posttraumatickou epilepsií, trvale upoutanou na lůžku. Nelze u ní očekávat jakýkoliv pokrok ve vývoji motorických, duševních a zrakových funkcí.
31. Soud v hlavním líčení tedy provedl všechny shora uváděné důkazy postupem dle § 2 odst. 5 trestního řádu a zhodnotil je tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Výsledky dokazování jej pak opravňovaly učinit spolehlivý závěr, že se obžalovaný mladistvý dopustil trestné činnosti, která mu byla obžalobou Krajského státního zastupitelství v Plzni kladena za vinu a není žádných pochyb, že se jich dopustil tak, jak je uvedeno ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný mladistvý Š [REDAKCE] H [REDAKCE] v přípravném řízení uplatnil jím prezentovanou verzi obhajoby, proto dokazování v hlavním líčení muselo být zaměřeno k potvrzení či vyloučení takovéto obhajoby. Stežejními důkazy pro vyvrácení obhajoby obžalovaného mladistvého byly zmiňované znalecké posudky, a to znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vypracovaný MUDr. Petrem Hrubým a dále znalecký posudek Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Ze závěru obou těchto posudků vyplynulo, že vážná zranění nezletilé poškozené nemohla vzniknout mechanismem, který popisoval mladistvý obžalovaný a jak to předvedl při vyšetřovacím pokusu. Oba znalecké posudky se shodly, respektive nejsou v rozporu ohledně skutečnosti, jakým mechanismem tato zranění vznikla, shodly se především na tom, jakým mechanismem vzniknout nemohla, především pak mechanismem, který popisoval obžalovaný mladistvý. Na základě pokynů Vrchního soudu v Praze se soud musel zabývat ještě dalším mechanismem vzniku zranění nezletilé poškozené především z hlediska zavinění obžalovaného mladistvého, a to i přesto, že obžalovaný mladistvý takovouto verzi neuváděl a neuvedl ji ani při svém dalším výslechu v hlavním líčení, který uložil provést Vrchní soud v Praze. Výsledkem znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Petra Hrubého a opatřeným doplňkem znaleckého posudku Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci měl tedy soud prokázat či vyvrátit mechanismus vzniku zranění nezletilé poškozené, o kterém obžalovaný mladistvý vůbec nevypovídal, když takovouto verzi ani v novém hlavním líčení nepřipustil a odvolával se na svoji původní výpověď, ve které popisoval mechanismus vzniku zranění, který byl znalci vyvrácen. Podle názoru soudu i verze naznačená Vrchním soudem v Praze byla znalci shledána jako nepravděpodobná, neboť při ztrátě rovnováhy a následném našlápnutí na hlavičku dítěte ležícího na zemi by muselo dojít k použití síly velké intenzity, muselo by dojít k našlápnutí plnou vahou, tedy výraznou silou. Pokud by se jednalo o náhodné našlápnutí, pak nelze vyvinuté této maximální síly předpokládat. Při našlápnutí plnou vahou, respektive plnou hmotností těla se jedná o jednání úmyslné. Znovu je třeba zdůraznit, že

znalci se zabývali mechanismem vzniku zranění, o kterém obžalovaný mladistvý opakovaně nevyprávěl, byť mu byl dán značný prostor k tomu, aby reagoval na závěry znalců. Časový úsek vzniku těchto zranění pak není v rozporu se zjištěním soudu spočívající v tom, že tato musela vzniknout v době, kdy obžalovaný mladistvý S. H. se nacházel v předmětném bytě sám s nezletilou poškozenou a s jejími dalšími nezletilými sourozenci. Pokud znalci připustili i dřívější způsobení těchto zranění, pak by se nabízela možnost, zda tato nemohl způsobit někdo jiný než obžalovaný mladistvý. Pak by musela být způsobena už v době, než tento dne 23. 10. 2015 přišel do bytu a převzal péči o tam se nacházející nezletilé děti na dobu, kdy svědkyně I. Ž. opustila byt. Provedené důkazy však tuto možnost vylučují. Podle znalců rozvoj otoku mozku proběhl velmi rychle. Podle slyšeného znalce Doc. MUDr. Loyky, CSc., uvedl, že prvotním příznakem úrazu bylo bezvědomí nezletilé poškozené. Nástup poruch vědomí byl velmi rychlý, dítě nemohlo plakat. Dechová funkce a srdeční akce zůstaly nedotčeny. Pokud soud zhodnotí výpověď obžalovaného mladistvého především z 29. 2. 2016, pak z ní lze vypozařovat, že tento uvedl, že „slyšel malou S., jak pláče, byla položena v kočárku, který byl postavený v kuchyni. Prozatím dal S. dudlík, vyndal si ji z kočárku, položil si ji na levou ruku a šel s ní ke kuchyňské lince, kde pravou rukou začal připravovat ten Sunar. Když bylo mléko dostatečně vychladlé, tak lahvičku otřel utěrkou a dal jí do pusy S.. Ona ale mléko nechtěla, tak jí dal zase dudlík a ona přestala brečet.“ Z tohoto je zřejmé, že v této popisované době byla nezletilá poškozená zcela zdravá, znalci popisované příznaky nebyly na místě. Pokud by tedy ke zranění došlo v dřívější uvažované době, nezletilá poškozená by nebyla schopná projevu, které obžalovaný mladistvý popsal ve své výpovědi. Je tedy zcela logické, že soud uzavřel, že objektivně zjištěná zranění musel nezletilá poškozená způsobit právě obžalovaný mladistvý, a to ve zjištěnou inkriminovanou dobu. Samozřejmě jiným způsobem, než který popisoval, neboť jím opakovaně uváděný mechanismus byl v rozporu se závěry citovaných znaleckých posudků. Byť znalci nemohli označit konkrétní způsob poranění hlavy (například nalehnutí, zalehnutí, šlápnutí), shodli se na skutečnosti, že k tomuto nemohlo dojít tak, jak uváděl obžalovaný mladistvý. Závěrem je třeba konstatovat, že jím uváděná verze se soudu jeví jako velice nelogická. Je těžko vysvětlitelné, že obžalovaný mladistvý drží na jedné ruce osmnáctidenní miminko a druhou rukou připravuje mléko, přičemž manipuluje s horkou vodou a nenapadne jej položit ho zpět do kočárku. Jím činěné úkony musely být velice obtížné, stejně tak je těžko vysvětlitelné, že nezletilou poškozenou nepoložil do kočárku v době, kdy se snažil zvednout nezletilého S.. Bez jakékoli spekulace je soud nucen uzavřít, že zmíněná verze obžalovaného mladistvého je prezentována proto, aby nějakým způsobem vysvětlil vznik zranění nezletilé poškozené a přitom na tom nesl co nejmenší vinu.

32. Pokud intervenující státní zástupkyně v hlavním líčení dne 11. 12. 2018 navrhovala doplnění dokazování opatřením znaleckého posudku, který by řešil reakci člověka, kterému upadne dítě na zem, pak se soud domnívá, že se jedná o důkazní návrh nadbytečný. Je třeba opět zopakovat, že by bylo znalecky zkoumáno jednání obžalovaného mladistvého, o kterém nevyprávěl a nepřipouštěl ho, navíc by měla být zkoumána jeho reakce zřejmě po pádu nezletilé poškozené na zem s odstupem několika let a lze si jen těžko představit, že by obžalovaný mladistvý při takovém znaleckém zkoumání přišel s jinou verzí, nejméně s tou, která je popsána v usnesení Vrchního soudu v Praze.
33. Pokud soud dospěl k závěru, že jednání popsaného ve skutkové větě výroku rozsudku se dopustil obžalovaný mladistvý, který je trestně odpovědný, pak soud také musel určit, zda se jedná v tomto případě o jednání trestné. Pokud jde o posouzení trestní odpovědnosti, vycházel soud z ustanovení § 5 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb. o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů, když je zřejmé, že obžalovaný mladistvý v době spáchání činu dosáhl takové rozumové a mravní vyspělosti, aby mohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání. Je tedy za tento čin trestně odpovědný. V tomto směru soud vycházel ze závěrů citovaných znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví

dětská psychiatrie a dětská klinická psychologie. V souvislosti s právní kvalifikací jednání obžalovaného mladistvého je třeba předeslat, že ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Podle § 6 odst. 1 citovaného zákona 2018/2003 Sb. trestný čin spáchaný mladistvým se nazývá proviněním. Podle § 6 odst. 2 stejného zákona, nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro posouzení provinění spáchaného mladistvým trestní zákoník. Lze tedy konstatovat, že podle § 14 odst. 1 trestního zákoníku se trestné činy dělí na přečiny a zločiny, podle odst. 2 citovaného ustanovení přečiny jsou všechny nedbalostní trestné činy a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby do pěti let. Podle odst. 3 stejného ustanovení zločiny jsou všechny trestné činy, které nejsou podle trestního zákona přečiny; zvlášť závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let. V souladu s touto kategorizací je pak zřejmé, že obžalovaný mladistvý se dopustil provinění těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku (které by v případě zletilého pachatele odpovídalo zvlášť závažnému zločinu). Obžalovaný mladistvý totiž jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let. Pokud jde o jednotlivé znaky skutkové podstaty tohoto provinění, je třeba uvést následující. Objektem tohoto trestného činu je lidské zdraví, předmětem útoku je živý člověk, nikoli lidský plod. Způsobení těžké újmy na zdraví je jakékoliv jednání (konání i opomenutí), jehož následkem je těžká újma na zdraví, přitom je nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm použito, zda šlo o jednání jednorázové nebo o jednání postupné a dlouhodobé. Ublížení na zdraví musí být v příčinné souvislosti s jednáním pachatele. Těžká újma na zdraví je definována v § 122 odst. 2 trestního zákoníku, podle kterého je tato újma na zdraví vymezena dvěma podmínkami. Musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo jiné vážné onemocnění, které je zároveň některým z tam taxativně uvedených případů. V daném případě jde nesporně o poškození důležitého orgánu podle § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, neboť hlava jistě takovým orgánem je, resp. jsou v ní uloženy jiné životně důležité orgány, např. mozek, který byl poškozen objektivně zjištěným způsobem, jak bylo prokázáno výše citovanými důkazy. Vzhledem k aktuálnímu zdravotnímu stavu nezletilé poškozené a jejím aktuálním životním funkcím pak současně jde o delší dobu trvající poruchu zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku. Právě rozdíl mezi těžkou újmou na zdraví a ublížením na zdraví spočívá v tom, že při těžké újmě na zdraví musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo o jiné vážné onemocnění, které postižený pociťuje jako citelnou újmu v obvyklém způsobu života. K naplnění subjektivní stránky trestného činu ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku nestačí, že pachatel jednal úmyslně, nýbrž musí být prokázáno, že jeho úmysl ve smyslu § 15 směřoval ke způsobení následku těžké újmy na zdraví. Jednal-li pachatel v takovém úmyslu, avšak k těžké újmě na zdraví nedošlo, přichází v úvahu posouzení jednání pachatele jako pokusu trestného činu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 145 trestního zákoníku. Jinými slovy zásadně tedy nestačí, aby pachatel úmyslně vykonal něco, co způsobilo těžkou újmu na zdraví, nýbrž je třeba, aby jeho úmysl též směřoval ke způsobení těžké újmy na zdraví. Pro závěr, že těžká újma na zdraví byla pachatelem způsobena úmyslně, není nutné, aby pachatel chtěl způsobit právě takové poranění, které bylo jeho jednáním způsobeno. Tento závěr je odůvodněn již zjištěním, že pachatel jednal v úmyslu způsobit poškozenému poranění alespoň takové intenzity, které má charakter těžké újmy na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 trestního zákoníku. Z hlediska úmyslu způsobit těžkou újmu na zdraví stačí zjištění, že pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit tento těžší následek a byl s ním srozuměn (úmysl eventuální). Na takové srozumění lze usuzovat, pokud jde o důkazní stránku zejména z povahy použité zbraně, z intenzity útoku, ze způsobu jeho provedení (zejména z toho, proti které části útoku směřoval) a z pohnutky činu. Dále je třeba hodnotit okolnosti, za kterých se útok stal, jakým způsobem bylo útočeno a jaké nebezpečí pro napadeného z útoku hrozilo. Podle názoru soudu lze v případě obžalovaného mladistvého

uzavřít, že z hlediska subjektivní stránky byl prokázán úmysl přímý dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy že chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Z provedeného dokazování je třeba učinit závěr, že obžalovaný mladistvý působením silou velké intenzity na hlavičku osmnáctidenního novorozence, při mechanismu, který byl bez jakýchkoliv pochybností prokázán příslušnými znalci, nemohl mít jiný úmysl než nezletilé poškozené způsobit objektivně zjištěná zranění a právě takovýto útokem proti její hlavičce chtěl způsobit těžká zranění, o čemž svědčí i skutečnost, že k útoku použil velkou sílu (označenou i pojmem drtivou), přičemž byl schopen správně chápat a vnímat průběh svého jednání a chování. Přímý úmysl lze tedy dovodit ze způsobu provedení útoku, neboť obžalovaný mladistvý útočil velkou silou proti hlavičce novorozence a takovýto způsob útoku opravňuje závěr, že těžká zranění na hlavě chtěl právě tímto jednáním způsobit. Soudu se nepodařilo zjistit přesný mechanismus, kterým byla zranění nezletilé poškozené způsobena, avšak podařilo se zjistit, jakým způsobem způsobena být nemohla. Nejednalo se tedy o pád již z několikrát opakované výšky a nemohlo se také jednat o náhodné našlápnutí při ztrátě rovnováhy (je třeba opětovně zopakovat, že obžalovaný tuto verzi nepřipustil). Pokud se tedy nejednalo o náhodu a byla zjištěna zcela objektivně těžká a závažná poranění, pak lze logicky uzavřít, že obžalovaný mladistvý musel jednat cíleně se záměrem tato zranění způsobit. Byť soud nezná přesný mechanismus vzniku poranění, je zcela evidentní, že obžalovaný mladistvý útočil na hlavičku novorozence velkou silou, neútočil proti jiné části těla, ale právě proti hlavě. Byť soud nezná přesný mechanismus, lze na přímý úmysl usuzovat právě z intenzity útoku a ze skutečností, že zcela vědomě útočil proti hlavě novorozence. Na tomto místě je třeba zmínit se o tom, že Vrchní soud v Praze vytknul krajskému soudu skutečnost, že se zmiňuje o tom, že se nepodařilo zjistit pohnutku jednání obžalovaného mladistvého, a proto nemohl uvažovat o přísnější kvalifikaci jeho jednání jako pokusu provinění vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, ale nepovažuje tuto pohnutku významnou ve vztahu k jeho úmyslu způsobit jí těžkou újmu na zdraví. K tomu je třeba dodat, že právě proto, že soud nemohl objasnit pohnutku jednání obžalovaného mladistvého, respektive jeho motiv, ale prokázal, že způsobil popsání zranění přesně nezjištěným způsobem na hlavičce novorozence, a to silou velké intenzity zcela záměrně, pak mohl použít aktuální právní kvalifikaci. Jinými slovy, pokud by soud znal motiv či pohnutku (například pomsta matce nezletilé poškozené z důvodů nějakých rozporů, nenávisť k malým dětem a podobně), pak by mohl o přísnější právní kvalifikaci uvažovat. Z prokázané pohnutky by totiž mohl zjistit, že úmysl obžalovaného mladistvého mohl směřovat k usmrcení nezletilé poškozené. V případě znaku kvalifikované skutkové podstaty spáchaného provinění „na dítěti mladším patnácti let“, pak zde postačí z hlediska zavinění ve smyslu § 17 písm. b) trestního zákoníku nedbalost, neboť není třeba, aby pachatel znal věk takového dítěte, stačí se zřetelem na okolnosti (zejména jeho fyzickou vyspělost, vzhled, chování a vyjadřování apod.) a svoje osobní poměry o uvedené okolnosti vědět měl a mohl. O takové formě zavinění samozřejmě nemůže být pochyb vzhledem k novorozeneckému věku nezletilé poškozené a znalosti obžalovaného mladistvého o této skutečnosti, které musel zcela reálně vzhledem ke své rozumové a mravní vyspělosti vnímat.

34. Při rozhodování o sankcích, kterými soud obžalovaného mladistvého postihl, byly vzaty do úvahy všechny zásady uvedené v § 36-38 trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že se jedná o mladistvého pachatele, pak při úvaze o druhu a výši výchovného a trestního opatření vycházel soud ze všech hledisek uvedených v § 3 zák. č. 218/2003 Sb. Zejména dbal všech zásad uvedených v § 3 odst. 3 citovaného zákona. Z tohoto ustanovení vyplývá, že opatření uložené podle tohoto zákona musí přihlížet k osobnosti toho, komu je ukládáno, včetně jeho věku a rozumové a mravní vyspělosti, zdravotnímu stavu, jakož i jeho osobním, rodinným a sociálním poměrům a musí být přiměřené povaze a závažnosti spáchaného činu. Zákon č. 218/2003 Sb. dává soudu možnost zvolit opatření výchovná, ochranná a trestní ve smyslu § 10 odst. 1 písm. a-c). S ohledem na dále uvedené, především s ohledem na závažnost spáchaného provinění soud dospěl k závěru, že jiné než trestní opatření nelze ukládat. Stanovení druhu a výměry trestu

(v tomto případě trestního opatření) se řídí ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku, podle kterého soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného provinění, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Povinností soudu je také přihlédnout k chování pachatele po činu. V tomto směru je třeba upozornit na zprávu Probační a mediační služby ČR ze dne 11. 4. 2018, ze které vyplynulo, že obžalovaný mladistvý nedopracoval určené hodiny výchovné povinnosti (společensky prospěšné činnosti), má stále odpracováno toliko 12 hodin a v podstatě s ním není možná domluva. Při určení povahy a závažnosti spáchaného provinění vycházel soud z okolností uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný mladistvý svým jednáním porušil zákonem chráněný zájem, kterým je zdraví člověka. Podle systematiky trestního zákoníku jsou trestné činy proti zdraví zařazeny v první hlavě zvláštní části a je tedy zřejmé, že se jedná o jeden z nejvýznamnějších chráněných zájmů. Obžalovaný mladistvý se svého jednání dopustil vůči bezbrannému novorozenci, kterého měl aktuálně ve své péči. Byť se soudu nepodařilo zjistit pohnutku jeho jednání, obžalovaný mladistvý jistě nemohl mít jakýkoliv důvod, aby při své naprosto fyzické převaze takto vůči bezbrannému novorozenci jednal. Zjištěný způsob útoku, především použití síly velké intenzity, ukazuje na naprosto bezohledné a nemorální jednání obžalovaného mladistvého, kterému byl zcela lhostejný jeho následek. Byť nedošlo ke smrti nezletilé poškozené, obžalovaný mladistvý způsobil tak závažná poranění, která ji trvale vyřadila z běžného života, jak je zřejmé z jejího aktuálního zdravotního stavu, kdy bude trvale odkázána na intenzivní lékařskou péči. K osobě obžalovaného mladistvého soud zjistil, že je svobodný a bezdětný. V současné době se převážně zdržuje u své matky na adrese [REDAKCE], [REDAKCE]. Jeho posledním zaměstnáním bylo zajištění ostrahy na určených objektech Albert v ČR na základě Dohody o provedení práce u firmy J [REDAKCE] N [REDAKCE] – Č [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE]. Dohoda byla uzavřena od 2. 1. 2018 do 31. 3. 2018. Předpokládaný rozsah práce byl stanoven na 300 hodin. Podle jeho aktuálního sdělení v současné době pracuje na dohodu o pracovní činnosti u firmy J [REDAKCE] v [REDAKCE]. Obžalovaný mladistvý nebyl doposud soudně trestán a v místě bydliště nebyl projednáván pro přestupek. **Ze zprávy ÚMO Plzeň 2 – Slovany**, odbor sociální ze dne 30. 12. 2015 opatřené k mladistvému Š [REDAKCE] H [REDAKCE] plyne, že mladistvý pochází z neúplné rodiny, otec Š [REDAKCE] H [REDAKCE] zemřel, matka Z [REDAKCE] H [REDAKCE] je nezaměstnaná, není v evidenci úřadu, žije se synem na ubytovně v jedné místnosti, výchovné prostředí bylo shledáno jako vyhovující. Mladistvý byl v péči kurátora pro děti a mládež od 15. 10. 2014, neboť bylo zjištěno z lékařské zprávy v endokrinologické poradně DK FN Plzeň při vyšetření moči, že byl pozitivní na kanabinoidy, amfetaminy a metamfetaminy. Z písemné zprávy [REDAKCE] základní školy [REDAKCE] ze dne 22. 10. 2014 bylo zjištěno, že byl žákem [REDAKCE] třídy, od 01. 09. 2014 měl zameškáno 100 hodin, z toho 7 neomluvených. Matka syna řádně neomlouvala, omluvenky dodával vždy se zpožděním. Pokud byl ve škole, narušoval výuku, nenosil pomůcky na vyučování, v hodinách nepracoval, nenosil domácí úkoly, na odpolední vyučování často bez omluvy nedocházel. V kolektivu nebyl moc oblíben. Prospěch byl nedostatečný ve všech hlavních předmětech, spolupráce matky se školou byla velmi slabá. Dne 29. 10. 2014 bylo rozhodnutím sociálního odboru UMO Plzeň 2 – Slovany mladistvému uloženo napomenutí, mladistvý a matka byli kurátorem upozorněni, že pokud by se mladistvý dopustil dalšího závadového chování, bude mu ze strany OSPOD uložen dohled. Dále bylo domluveno, že mladistvý bude docházet pravidelně na testy do o. s. Ulice k pohovorům ke kurátorovi pro děti a mládež. V období od listopadu 2014 do konce června 2015 nedošlo u mladistvého k žádným závažným prohřeškům ohledně docházky do školy a závadového chování. Dne 1. 7. 2015 se mladistvý dostavil s matkou na OSPOD a spolupráce byla s ohledem na splněné cíle v individuálním plánu ochrany dítěte ukončena. Mladistvý při pohovoru uvedl, že byl přijat od září 2015 na [REDAKCE], odbor [REDAKCE]. Z písemné zprávy [REDAKCE], [REDAKCE] ze dne 4. 11. 2015 bylo zjištěno, že mladistvý byl od září 2015 přijat do prvního ročníku oboru [REDAKCE], již od začátku školního ročníku měl opakovanou neomluvenou absenci, která nebyla řádně doložena a omluvena. Se zákonným zástupcem se škola opakovaně pokoušela kontaktovat telefonicky, ale neúspěšně. Chování a prospěch nemohl být hodnocen z důvodu

trvající absence při teoretické a praktické výuce, jeho absence na teoretické výuce činila 98 hodin a v praktické výuce 84 hodin. Dne 27. 10. 2015 kontaktovala telefonicky třídní učitelka mladistvého, který ji sdělil, že bude studia zanechávat z osobních důvodů. Dále mu bylo sděleno, že se musí dostavit osobně se zákonným zástupcem a předat žádost o ukončení studia. Dne 28. 12. 2015 se na základě telefonického rozhovoru mladistvý dostavil na OSPOD ÚMO Plzeň 2 – Slovany a do protokolu uvedl, že již od listopadu 2015 není studentem [REDAKCE], v současné době není v evidenci úřadu práce, nikde nepracuje. Dále uvedl, že od listopadu 2015 se zdržuje u své přítelkyně I. [REDAKCE] Ž. [REDAKCE]. S matkou se pravidelně stýká a navštěvuje ji, nemá žádné vyhraněné zájmy. Po zdravotní a psychické stránce se cítí zdravý, alkohol ani návykové látky neužívá.

35. Podle další **zprávy ÚMO Plzeň 2 – Slovany**, odbor sociální ze dne 08. 03. 2016 mladistvý je stále v evidenci úřadu práce, další návštěva ÚP dne 23. 03. 2016. Dne 01. 03. 2016 bylo na PMS v Plzni dojednáno, že mladistvý bude docházet na probační program PUNKT-Rodina, přesný termín nástupu není v současné době znám. Alkohol ani návykové látky neužívá, další skutečnosti o mladistvém nejsou známy. Podle nejaktuálnější zprávy stejného úřadu ze dne 18. 1. 2018 mohl soud čerpat informace o jeho současném bydlišti a aktuálním zaměstnání. Také z ní vyplynulo, že obžalovaný mladistvý neužívá alkohol ani návykové látky a 2x do týdne dochází za paní Ž. [REDAKCE]. Dále byla opatřena **zpráva Probační a mediální služby ČR, středisko Plzeň** o spolupráci s obžalovaným mladistvým Š. [REDAKCE] H. [REDAKCE] ze dne 14. 03. 2016. Vzhledem k tomu, že probační úřednice se osobně účastnila výsledku mladistvého Š. [REDAKCE] H. [REDAKCE] na policii, na schůzce v PMS již mladistvý provinění nepopisoval, pouze se vyjádřil k tomu, co to pro něj znamená, co očekává od trestního stíhání, jakým způsobem může zmírnit následky provinění apod. Obžalovaný mladistvý uvedl, že již mnohokrát hlídal děti a to jak I. [REDAKCE], tak např. sestře, uvedl, že byl poučen o tom, jak zacházet s novorozencem. Na policii uvedl, že měl strach říci I. [REDAKCE], že mu S. [REDAKCE] spadla na zem, jelikož věděl, že je to malér a nemělo se to stát. S matkou S. [REDAKCE] ještě nemluvil o tom, co jí může poskytnout, s čím jí může pomoci při péči o S. [REDAKCE]. Co se týká vztahu s I. [REDAKCE] Ž. [REDAKCE], myslí si, že to, co se stalo, nijak významně neovlivnilo jejich vztah, I. [REDAKCE] se k němu chová tak jako dřív, jejich vztah je kamarádský, uvedl, že do bytu I. [REDAKCE] občas dochází, někdy 2x týdně. Je ochoten zapojit se do výchovných opatření a dává souhlas k tomu, aby mu byla výchovná opatření uložena soudem pro mládež. Dne 10. 03. 2016 proběhlo ve středisku PMS jednání s matkou poškozené S. [REDAKCE] I. [REDAKCE] Ž. [REDAKCE]. Matka malé S. [REDAKCE] se k případu vyjádřila v tom smyslu, co pro ni znamená poškození zdraví jejího dítěte, jaký je současný zdravotní stav dcery a jaké omezení a následky to bude mít pro dceru a pro ni do budoucího života. Sdělila, že je to pro ni velmi těžké, když dceři nemůže pomoci, za dcerou, která je nyní v kojeneckém ústavu, dochází pravidelně na návštěvy, zdravotní stav dcery zatím neumožňuje vzít si ji domů do péče, neví, zda to v budoucnu bude vůbec možné, když pravděpodobně bude dcera vyžadovat zvýšenou péči, vzhledem k rozsahu a závažnosti porušení jejího zdraví. Dále uvedla, že Š. [REDAKCE] H. [REDAKCE] je s ní v kontaktu, občas zajde na návštěvu a také se zajímá o to, jak je malé S. [REDAKCE], několikrát se za to, co způsobil, omlouval, plakal a lituje toho. S I. [REDAKCE] Ž. [REDAKCE] PMS i nadále spolupracuje, kdy vyjádřila zájem o podporu při sestavení „Prohlášení oběti o dopadech trestného činu“, také s ní byla konzultována možnost zajistit pro ni psychologicko-terapeutickou pomoc. Podrobné informace o osobních a rodinných poměrech klienta jsou obsaženy ve zprávě kurátora OSPOD ÚMO Plzeň 2. Mladistvý v PMS uvedl, že od 07. 03. 2016 dělá nepravidelné brigády v Nýřanech, kompletuje katalogy, byl zde 2x, pracovní smlouvu nemá. Mladistvý využil nabídky spolupráce s PMS a osobně se dostavil na jednání společně s matkou. Je si vědom, co způsobil, tj. těžkou, pravděpodobně celoživotní újmu poškozené S. [REDAKCE] doznává se ke skutku, který je popsán v usnesení policie o zahájení trestního stíhání a vyslovil lítost nad následky provinění. Mladistvý souhlasí s tím, že se zapojí do výchovného opatření, po domluvě s probační úřednicí souhlasí s tím, že vykoná ve svém volném čase zadarmo práce ve prospěch společnosti. Probační úředník navrhuje, aby mladistvému byla uložena podle § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 218/2003 Sb. výchovná povinnost, společensky

prospěšná činnost, a to ve výměře 40 hodin, jako vhodný poskytovatel prací byl vybrán ÚMO Plzeň 4, kontaktní osoba: pan V■■■■, tel: ■■■■■. V případě mladistvého Š■■■■ H■■■■ bylo ještě uvažováno o tom, že se zapojí do některého probačního programu, po domluvě s lektorem programu, zejména s přihlédnutím k charakteru provinění, a k tomu, že není známo, že by se Š■■■■ H■■■■ dopouštěl další trestné činnosti, jak bylo zjištěno u kurátora OSPOD, nebyl program shledán vhodným, naopak vykonání prací, kdy mladistvý není v současné době nelegálně zaměstnán, nechodí do školy, se jeví vhodné. Probační úředník dává také soudu ke zvážení uložení dohledu probačního úředníka - následky provinění, které způsobil, jsou velmi vážné, a to pravděpodobně také proto, že včas neposkytl první pomoc zraněné S■■■■. To, že způsobil zranění, byť nechtěně, ho neomlouvá z toho, že nehodu bagatelizoval a nezavolal rychlou záchrannou službu - pokud by tak udělal, následky zranění by mohly být mnohem lehčí, z toho je patrné, že mladistvý nedomýšlí následky svého jednání, je pravděpodobně nevyzrálý, a proto by bylo vhodné po určitou dobu sledovat jeho chování. Ke zprávě je připojen souhlas mladistvého Š■■■■ H■■■■ s uložení výchovného opatření společensky prospěšné činnosti podle § 18/1c) zákona č. 218/2003 Sb. Mladistvý byl poučen o tom, že souhlas může odvolat zpět svým vyjádřením adresovaným okresnímu státnímu zastupitelství nebo soudu pro mládež. Zároveň prohlásil, že k výkonu výchovného opatření je zdravotně způsobilý. Návazně na návrh probačního úředníka státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň – město dne 1. 4. 2016 pod č. j. 1 ZT 112/2016 – 10 vydala **usnesení**, jímž podle § 15 odst. 1, 3 a § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 2018/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže se mladistvému Š■■■■ H■■■■ se ukládá výchovná povinnost, aby vykonal bezplatně ve volném čase společensky prospěšnou činnost spočívající ve společensky prospěšné práci ve prospěch ÚMO Plzeň 4, a to v rozsahu celkem 40 hodin po nejvýše 4 hodinách denně a 18 hodinách týdně - výchovná povinnost se ukládá na dobu 2 měsíců – dohled nad plněním výchovné povinnosti bude vykonávat Probační a mediační služba Plzeň, Bezručova 15. Jak již bylo řečeno výše, obžalovaný mladistvý tuto výchovnou povinnost nesplnil. Podle § 39 odst. 3 trestního zákoníku musel soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry (zde trestní opatření) přihlídnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Žádnou z nich soud neshledal. Pokud tedy soud vycházel ze všech příslušných ustanovení trestního zákoníku a zákona č. 218/2003 Sb., pak dospěl k závěru, že je třeba uložit obžalovanému mladistvému trestní opatření, jak již bylo shledáno výše. Ve smyslu § 31 odst. 2 zák. č. 2018/2003 Sb. soud dospěl k závěru, že obžalovanému mladistvému je třeba ukládat trestní opatření odnětí svobody nepodmíněně. Takovéto trestní opatření může soud pro mládež mladistvému uložit jen tehdy, jestliže by s ohledem na okolnosti případu, osobu mladistvého nebo předchozí použitá opatření uložení jiného trestního opatření zjevně nepostačovalo k dosažení účelu tohoto zákona. Lze konstatovat, že závažnost spáchaného provinění vzhledem ke způsobu jeho provinění a následku v podobě trvalého poškození zdraví nezletilé poškozené takovýto postup soudu zcela opravňuje. Pokud by obžalovaný mladistvý byl souzen jako zletilý pachatel, byl by ohrožen trestní sazbou v rozmezí od 5-12 let odnětí svobody. Při modifikaci trestních sazeb u mladistvých dle § 31 odst. 1 zák. č. 2018/2003 Sb. byl obžalovaný mladistvý ohrožen trestní sazbou od 1-5 let trestního o patření odnětí svobody nepodmíněně. Vzhledem k tomu, co bylo uvedeno výše v tomto odstavci odůvodnění rozsudku, uložil soud obžalovanému mladistvému trestní opatření odnětí svobody nepodmíněně ve výměře 32 měsíců. Je toho názoru, že takováto výměra trestního opatření odpovídá všem kritériím pro jeho výměru a druh rozhodným. Obžalovaný mladistvý již dovršil devatenáctý rok věku. Proto při určení způsobu výkonu trestního opatření nepodmíněného odnětí svobody postupoval soud podle ustanovení § 31 odst. 5 zákona č. 218/2003 Sb., podle kterého ukládá-li soud pro mládež nepodmíněné odnětí svobody mladistvému, který již dovršil devatenáctý rok věku, může s přihlédnutím zejména k délce ukládaného trestu odnětí svobody a ke stupni a povaze narušení mladistvého rozhodnout, že mladistvý toto trestní opatření vykoná ve věznici pro ostatní odsouzené; učiní-li takové rozhodnutí, musí zároveň rozhodnout, do kterého typu věznice bude odsouzený pro další výkon nepodmíněného odnětí svobody zařazen. Soud dospěl k závěru, že délka uloženého trestního opatření a osoba obžalovaného mladistvého tak, jak byla posouzena

príslušnými znaleckými posudky, umožňuje již jeho zařazení do věznice pro ostatní odsouzené. Podle § 56 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku jej tedy zařadil do věznice s ostrahou, tedy do nejmírnějšího typu věznice, protože jsou splněny podmínky pro takové zařazení.

36. Krajský soud v Plzni jako soud pro mládež byl také povinen rozhodnout o nárocích poškozených na náhradu škody. V konkrétním případě se jednalo o Oborovou zdravotní pojišťovnu zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví a nezletilou S ■■■■■ Ž ■■■■■. Jmenovaná zdravotní pojišťovna se připojila se svým nárokem na náhradu škody v trestním řízení proti obžalovanému mladistvému řádně a včas. Svůj nárok vyčíslila částkou 776 677 Kč odpovídající nákladům za hrazené služby za S ■■■■■ Ž ■■■■■, narozenou ■■■■■ ke dni 15. 11. 2017. Náklady na hrazené služby také řádně doložila, jak je zřejmé z příloh, které jsou součástí písemného nároku na náhradu škody. Soud tedy neměl jakoukoli pochybnost o takto uplatněném nároku, a proto podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému mladistvému Š ■■■■■ H ■■■■■, aby této poškozené zdravotní pojišťovně zaplatil náhradu škody ve výši 776 677 Kč. Takovýto výrok obsahoval i původní rozsudek Krajského soudu v Plzni. Je třeba ještě doplnit, že před zahájením nového hlavního líčení poškozená pojišťovna rozšířila svůj nárok na náhradu škody a vyčíslila jej na částku 869 291 Kč. Vzhledem k tomu, že původní rozsudek byl zrušen toliko k odvolání mladistvého, nemohl soud z důvodu zákazu reformace in peius zhoršit postavení obžalovaného mladistvého a uložit mu vyšší povinnost k náhradě škody. Proto podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal se zbytkem nově uplatněného nároku poškozenou pojišťovnu na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud jde o nezletilou poškozenou S ■■■■■ Ž ■■■■■, je třeba uvést, že usnesením soudce Okresního soudu Plzeň-město ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. 9 Ntm 672/2017 byl této podle § 51a odst. 4 trestního řádu ustanoven zmocněncem Mgr. Zdeněk Honzík, advokát se sídlem v Plzni, Rooseveltova 49/16. Tento zmocněnec ve stejném trestním řízení proti obžalovanému mladistvému uplatnil taktéž řádně a včas nárok na náhradu škody za nezletilou poškozenou. Z písemně uplatněného nároku, jehož přílohu tvořily nejen lékařské zprávy, ale především již zmiňovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, vyplynulo, že zmocněnec navrhuje, aby Krajský soud v Plzni v odsuzujícím rozsudku dle § 228 trestního řádu přiznal náhradu nemajetkové újmy a škody v penězích a to bolestné ve výši 668 279 Kč, částku 10 588 566 Kč jako náhradu za trvalé následky zranění a vyřazení ze sfér společenského života, dále ještě navýšenou případným rozhodnutím soudu modifikačním koeficientem o 30-35% (věk 0-24), částku 23 190 Kč měsíčně jako náhradu nákladů vynaložených na platby nezbytné péče, potřeb, pomůcek a léčebných výloh nehraných zdravotní pojišťovnou, částku potřebnou k zakoupení polohovací sedačky ve výši minimálně 26 000 Kč a částku potřebnou k zakoupení polohovací postele ve výši 25 000 Kč. Pokud jde o nemateriální či nemajetkovou újmu na zdraví stanovenou citovaným znaleckým posudkem – bolestné ve výši 668 279 Kč podle metodiky NS ČR a ztížení společenského uplatnění ve výši 10 588 566 Kč podle stejné metodiky, pak soud neměl proti takovému postupu žádných námitek a shledal takovýto nárok oprávněným. Proto obžalovanému mladistvému uložil, aby zaplatil nezletilé poškozené S ■■■■■ Ž ■■■■■ zastoupené svojí zákonnou zástupkyní matkou I ■■■■■ Ž ■■■■■ takto stanovenou nemajetkovou újmu ve výši 11 256 835 Kč (jedná se o součet obou položek). Vzhledem k velmi omezeným majetkovým a výdělkovým poměrům obžalovaného mladistvého soud neuvažoval o modifikaci rámcové částky za stížení společenského uplatnění o 30-35%, když již znalce stanovená základní částka je částkou vysokou. Pokud jde o zbývající nárok na náhradu škody, který se vztahoval v podstatě na dobu budoucí, a požadovaná částka by měla zajistit probíhající léčebnou péči, je soud toho názoru, že se nejedná o škodu, která je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného mladistvého, především se pak jedná o částky do budoucna, které nelze takovýmto způsobem uplatňovat. Jedná se o paušální částky, které nejsou doposud ničím doložené a byť soud nemá pochybnosti o tom, že v případě další léčby nezletilé poškozené takovéto částky vynaloženy budou, nelze se jich domáhat v tomto okamžiku a v tomto trestním řízení. Proto podle § 229

odst. 2 trestního řádu odkázal nezletilou poškozenou S ██████ Ž ██████, zastoupenou její zákonnou zástupkyní, se zbytkem tohoto nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. 12. 2018

JUDr. Jan Špeta, v.r.
předseda senátu